

özgür gelecek

16 - 31 EKİM 1994 SAYI: 37 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

MÜCADELE'YE YANITIMIZ:
"MUHASEBE" CİDDİ BİR İŞTİR SORUMLULUK
İSTER
SAYFA 8
TUZLA ŞEHİTLERİ ANILDI
SAYFA 11
DİYARBAKIR ZINDANLARINDA YİNE KATLIAM
SAYFA 15
EVET, ADANA BÜROMUZ İŞGAL EDİLDİ
DEVRİMCİLER SÖZÜNÜN ERİ OLMALIDIR
SAYFA 21
ARAS KARGO'DA DİRENİŞ SÜRÜYOR
SAYFA 11
KAMU ÇALIŞANLARI EYLEMLERİNE DEVAM
EDİYOR
SAYFA 10
TUTSAK BİR PARTİZANIN YAŞAMINDAN VE
KALEMİNDEN
SAYFA 19

TKP(ML) sürecinde önemli bir adım: KÖK OLUŞTURULDU!

□ Darbeciler "OPK sürecinde klik olarak hareket etmiş, OPK'da bu tavırlarını daha da sistemleştirerek sürdürmüşlerdir. AK II. Toplantısında tasfiyeciliğin esas amacı olan **partiyi, ideolojik-siyasi mücadele yöntemlerine uymayan yollarla ele geçirmenin aracı olarak darbe somut olarak planlanmış** ve partinin tüm alanlarında bu plan doğrultusunda hareket edilmiştir. 18 Nisan darbesiyle bu süreç tamamlanmıştır."

□ " **Karar 84-** Ticaret olayını soruşturma amaçlı komisyon oluşturuldu. Soruşturma komisyonu, soruşturma sonucunu OPK'ya iletmekle görevlidir. (...) **Karar 104-** Ülkede ... arası, YDB..., ... arası **'TKP(ML)'yi Destekle, TIKKO'yu Güçlendir'** kampanyası düzenlenecektir. **Karar 105-** 4 Aralık parlamento ara seçimleri boykot edilecek, koşullar ve gücümüz oranında aktif boykot tavrı izlenecektir."

Sayfa 4

Dersim'de üçüncü otuz sekiz

□ Bölgeyi insansızlaştırma politikasıyla hareket eden devlet, bu politikayı 1980'li yılların ortalarından itibaren yavaş yavaş hayata geçirmeye başladı.

□ Dersim merkezine ve ilçelerine, Bingöl, Erzican ve Elazığ'dan çok sayıda komando sevkiyatı yapıldı.

□ Operasyonlar, Hozat, Ovacık, Mazgirt ve Nazimiye ilçeleri kırsal alanında yoğunlaşıyor

TIKKO 1 Nolu Bölge Komutanlığı ile röportaj

□ Dersim'de son durumla ilgili olarak gerillalarla görüştük.

□ Bölgede örgütlerin son durumu, halkın durumu, devletin amaçları ve izlenecek politika hakkında bilgi aldık.

Sayfa 12-13-22

**TIKKO ablukaya
inat vuruyor!**

Sayfa 5

Dersim'de üçüncü otuz sekiz

Dersim/ İstanbul/ Özgür Gelecek- Dersim merkezine ve Pülümür, Ovacık, Nazımiye, Hozat, Mazgirt, Çemişkezek ve Pertek ilçelerine Bingöl, Palu (Elazığ) ve Erzincan'dan çok sayıda komando sevkıyatı yapılıyor. Ağır silahlar ve panzerler eşliğindeki timler, operasyonlarını Ovacık-Pülümür-Nazımiye bölgelerinde yoğunlaştırıyorlar. Bu bölgedeki köylerin, havadan helikopterlerle ve F-16 uçaklarıyla bombardımana tutulduğu söyleniyor. Ormanlardan yükselen dumanların bu bölgeyi kapladığı gelen haberler arasında.

DEVLET İNSANLARI DA YAKTI!

Adı geçen ilçe köylerinde hızla boşaltma politikası uygulanırken, son iki aydır yoğunlaşan gıda ve ilaç ambargosu devam ediyor.

Kutuderesi mevkiindeki Gökçek köyü ile Mirik mezrasının bombalanması sonucu çok sayıda hayvan telef olurken, yine buradaki dağlık alanda operasyonlar başlatıldı ve çok sayıda köylü gözaltına alındı. Babinler, Hanefitepe ve Hızır yaylalarındaki ormanlar ise yakıldı. Mirik mezrasında yakılan 4 köylünün cesedi bulundu.

Pülümür ilçesinin Kırmızıköprü nahiyesine bağlı Harşit, Dağbek, Harciraf, Hinzari ve Rimek bölgelerinin de ateşe verildiği yerel kaynaklar tarafından bildirildi.

Darıkent nahiyesi ise timler tarafından baskın yapılarak boşaltılıyor.

Ovacık ilçesine bağlı Mercan bölgesindeki köyler basılırken, ormanlık alanlar tek tek yakılıyor. Bölgede, tamamen ateşe verilen köylerin isimleri şöyle: Mekikuşağı, Molaliler, Yazören, Kuşluca,

Hane, Çat, Bilgeşen, Kalkışa, Bektaşuşağı, Elgazi ve Mikikanaşağı. Ovacık'ta, son olarak yakılan köylerin isimleri ise şöyle: Tepsilli, Mamle, Dereşemkul, Xalpınar, Balamansur, Kakper, Qozca, Kıra, Hanuşağı, Kızılveren, Yarimbaya, Şahverdi, Merxol, Karataş, Burnak, Semkan, Çambulak, Kavak ve Müdürük. Bu bölgelerde gözaltına alınan köylülerin birçoğundan haber alınmıyor.

Ovacık'tan sonra operasyonlar Hozat'a kaydırıldı. Hozat'a, Elazığ ve Pertek üzerinden asker ve malzeme sevkıyatı yapılmıştı. Hozat köylülerine, TC güçleri tarafından süre verildi ve bu süre içerisinde köyleri boşaltmaları istendi. İlçenin Karaca ve Taner köyleri boşaltıldı. Hozat'a bağlı Mixar köyünde ise ARGK gerillalarıyla, TC ordusu arasında çatışma çıktı.

Operasyon, Ovacık ve Hozat'tan sonra Nazımiye'ye yöneldi. Burada İresi, Kalköy, Xodik, Xason, Güzeltepe, Civarık, Dereova, Kirik, Baziye, Elbesa, Dızı ve Ponen köy ve mezraları ateşe verildi. Düzgün Baba ve İresi etrafındaki ormanlık alanlarında ateşe verildiği bildirildi.

Pülümür ile Erzincan arasındaki alan da, TC güçleri tarafından ateşe verildi. Bölgede Alikaraman, Kangallı, Sağlamtaş, Kerle, Merxe, Kavuklu, Azgıllare ve Nenak civarındaki ormanlar yakıldı.

Pertek'e bağlı Dargüz ve Wasgıvan köylerine timler tarafından baskın düzenlendi.

"NEDEN KİMSENİN SESİ ÇIKMIYOR?"

Mazgirt köylerinden, evi yakılan bir köylü şunları anlatıyor:

Yarın ne olacağı belirsiz çocuklar gülerken zafer işareti yapıyor

"1993'ün Kasım ayında bizim evler yakıldı. Nisan 1993'te de, köye koruculuk dayatılmıştı. 20-30 kadar devlet destekli korucu geldi. Korucular, 300 haneli köyün 200'ünü zorla evden çıkardılar ve evlerini, mallarını, mülklerini herşeyini yaktılar. Haziran-temmuz aylarında da tüm hububatlarımızı el koydular. 200 haneyi perişan edip, metropollere sürgün ettiler. Burada yaşananlara karşı hiç kimsenin sesi çıkmadı. Herşeyimiz heder oldu. Benim bir ekmecek fabrikam vardı, 6

ekim günü yaktılar. Ben orada yaşananların yüzde beşini anlamam. Orada insanlar can havli ile kaçıyor. Perişan, çünkü devlet diyor 'Çıkacaksınız! Çıkamazsanı yakarız!' Eğer Türkiye'de kardeşlik iddia edenler varsa, neden bu olayların üzerine gidilmiyor? Neden bu kırma dur denilmiyor? Hayvanlar öldürüldüğünde kıyamet kopuyordu. Neden ateş içinde yaşayan bu insanlara sahip çıkılmıyor?"

Bir başka Dersimli anlatıyor: "Düşünün ki bir Dersimli ailenin nüfusu en az yedidir. Bunlara iki haftalığına iki buçuk kilo un, bir kilo şeker veriliyor. Her ilçeye girişinde, isimler alınıyor. ne götürürsün, onaylanıyor, sonra götürülebiliyor. Dünyanın neresinde böyle birşey var? Sorduğumuzda gerillayı öne sürdüler ki gerilla gelip o yoksul insandan bir gram bile un almaz. Gerilla hiçbir zaman yiyecek için köylere inmez, ancak siyasi çalışma için iner. Amerikanvari özel timler var sokaklarda. Hepsinin altında Mercedes'leri var. Sokaklarda halkın üzerine arabalarını sürüyorlar. Halk korkunç derecede sindirilmiş. Köylerde çok az sayıda insan var. Her yer göç ettirilmiş. Akşam 5'ten sonra köye giriş-çıkış yasak. Her köyde bir karakol. Karakollarda en az 300 özel tim var. Kimliğinde 'Tunceli' yazmayan, şehre sokulmuyor. Devlet kendine göre özel bir yasa çıkarıyor, Dersim'e sanki vize uyguluyor. Hani TC demokratikti? Niye insanların istediği yere gitmesine izin vermiyor?"

Hasandolmuş köyünden bir Dersimli anlatıyor. "Köyden 5 kişiyi almak istediler, fakat köylünün direnişiyle karşılaşınca geri bıraktılar. Kadınlarımızı, kızlarımızı ormanda cinsel taciz uyguluyor. Devlet, gerilla karşısındaki acizliğinin acısını köylüden çıkarıyor."

BİNGÖL DE YAKILIYOR!

Öte yandan, TC güçlerinin, Bingöl'ün Kiği ilçesine de göç ettirme ve yakma operasyonları düzenlendiği öğrenildi. Buraya yapılan operasyonlarda 25 köy boşaltıldı ve çok sayıda köy yakıldı. Yakılan köylerin isimleri şöyle: Hapaskomları, Aşağı Gajık, Ungüzük, Çanakçı, Abvank, Çomak, Hurs, Arık, Avirtinik, Tırıkan, Suvarıç, Cibirköy, Hocatur, Kijikan, Harur, Molla İbrahim, Halveli-

İşte Dersim köylerini ateşe veren askerlerden biri

yen, Sair, Yayladere, Hosason, Vatrakum, Abdalan, Melekan ve Gülkan.

Kiği köylülerinden biri, gazetemi ziyaret ederek yaşanan vahşeti şöyle anlattı: "Köyler yakılıyor, talan ediliyor. Köy, orman, mera kalmadı. Köyler bombalanıyor. Askerler köylüyü karakola çağırıyor ve bir süre veriyor. Eğer çıkmazsa, eviyle birlikte yakılacağı söyleniyor. Biz köyde evin içindeyken F-16'larla iki bomba attılar, ev harabeye döndü. Benim ev bombalandıktan sonra, beni karakola götürüp işkence yaptılar."

Bölgeden gelen haberlere göre, Kiği'de de ambargo uygulanıyor. Köylü aldığı yiyecekleri karakola yazdırıyor. Köylüler tarafından alınan yiyecekler, karakol tarafından kaydediliyor ve yarısı alıkonuluyor.

Dersim'de ikinci '38 nasıl yaşandı?

Dersim köylüsü için sarıbaşaklar geçmişte kaldı. Bugün toprakta külden başka birşey yok.

Bölgeyi insansızlaştırma politikasıyla hareket eden devlet, bu planını 1980'li yılların ortalarında yavaş yavaş hayata geçirmeye başladı. İşte bu plan dahilindeki birkaç örnek.

Dersim'de çeşitli köylerin sınırlarında kalan yayla ve otlakların, sürü sahiplerine satılması veya kiralanması sonucu elde edilen gelir, köy bütçesinde kalmadı. '84 ilkbaharından sonra TC Valisi Kenan Güven "yeni bir uygulama" getirdi. Gelirler artık köy bütçelerine bırakılmayacak, Akpazar İrmik Fabrikası'na ve İl Özel İdaresi'ne aktarılacaktı. Güven köylerden "Süt fabrikasında işlenecek" gerekçesiyle süt toplatmış, ancak bu sütlerin ne olduğu öğrenilememişti!

1985 yılının Ağustos ayında, Ho-

zat'ın Ormanyolu köyüne bağlı Tursi, Durmikas, Geşteş ve Dereköy mezralarından, toplam 30 aile, devletin yoğun işkence, dayak ve baskısı sonucu göç ederek bölgeyi terketti. Köyler boşaltıldıktan sonra, evler devlet güçleri tarafından yakıldı. bağ, bahçe ve tarlalar talan edildi. Silah zoruyla toprağını, yerini, yurdunu terketmeye zorlanan köylüler "Ya ihbarcı olacak, devletle işbirliği yapacak; ya da köyü boşaltacaklardı!"

Köylüye zulüm göç ettirmeye de sınırlı değildi. Hozat'taki Amutka Karakolu'ndaki askerler, karakolun günlük ihtiyaçları için köylüleri çağırıyor, direnenleri dövüyordu. Çağlarca Karakolu Komutanı köylülerin odanlarına zorla ekoyuyordu. O zamanların "köyleri yok

etmek için, emir bekliyorum" diyen ve bu emirleri "seve seve uygulayan" kana susamış Hozat Tabur Komutanı Binbaşı Naim Kurt'u Dersim köylüsü hiç unutmadı.

Göç ettirme politikaları hızla devam ediyordu. Toplam 434 köyü olan Dersim'in, 233 köyüne, Orman İşletmesi tarafından bir bildirim gönderildi. Bildirimde köylerin 20 gün içerisinde terk edilmesi gerektiği ifade ediliyordu. Gerekçe ise, "Bölgenin Milli Park" yapılacağıydı(!) Proje, Hozat'ın 26 köyünü kapsıyordu. Böylece, yıllardır yaşanan köye, bir anda devlet tarafından el konuluyordu.

Uygulama, bununla da kalmadı. Halkın girip, kuru odun alması dahi devlet tarafından yasaklanan ormanlar, yine devlet tarafından yakılmaya başlanmıştı. Pülümür'de 200-250 hektarlık ormanlık bölge, "Mağara ve sığınak var" iddiasıyla askerler tarafından yakılıyordu. 1986'ya gelindiğinde, Kocatepe Karakolu'na kişilik yakıt sağlamak için, mezra köyüne ait ormanın büyük bir kısmı askerlerce kesildi. Dersim'in Pülümür ilçesi, 67 köyden oluşuyordu. İlçenin nüfusu 1980 yılında 34 bin iken, '80' sonrası 16 bine düşmüştü. '80'li yılların ortalarına gelindiğinde 100 hanelik Karagöl, 25'e düşmüştü. Boğalı 40 haneydi, 20'si kalmıştı. Kocatepe 100 haneden 25'e düşmüş, Efeoğlu, Kedisirtı, Beğendik köyleri tamamen boşaltılmıştı. Kırmızıköprü Karakolu Komutanı M. Kadri Aslan, iyi bir kontrgerillaydı. Aslan Kovuklu köyü İlkokulu'nda öğretmenlik yapan Musa Akyol'un evine gerilla kılığında giriyor, Akyol'a ve eşine işkence yapıyordu. Kırmızıköprü'ye bağlı Salören köyünün kadınları, Arslan'ın emriyle askerler tarafından dağa kaldırılıyor, "terörist ve silah depoları aranıyor"du."

Sağlık- Sen'den açıklama

Malatya/ Özgür Gelecek- Tüm Sağlık Sen Malatya Şube Başkanı Abuzer Sarıtaş, sendikaların sorunları grevli-toplu sözleşmeli hak alma mücadelesi konusunda bir açıklama yaptı. Sarıtaş, Malatya'da tasarruf ve yemek parası ödeneklerinin verilmediğini, Tüm Sağlık-Sen olarak Kürt sorununa karşı askeri çözümü kabul etmediklerini, grevli-toplu sözleşmeli haklarını istediklerini belirterek; "Malatya'da üyelerimize sık sık gözaltına alınıyor, mahkemeye veriliyor ve kimilerinin de mahkemeleri devam ediyor. İktidarın halka ne vereceğini halkın kendisi daha iyi biliyor. Biz bütün bunlara rağmen sorunlarımızı tekrar tekrar dile getireceğiz ve mücadele edeceğiz" dedi.

HADEP'e karşı saldırısı

Adana/ Özgür Gelecek-28. Eylül 1994 günü HADEP Yüreğir İlçe Delegesi Mehmet Salih, Sabut Tekin'in öldürülmesinden sonra 3 Ekim 1994 tarihinde bu seferde HADEP Yüreğir İlçe Başkanı Rebih Çubuk ile İlçe yönetim kurulu yedek üyesi Sefer Cerf, Mutlu Mahallesi'nde sabaha karşı 3 sıralarındaki bir kahvede oturlarken silahlı kişilerin saldırısına uğradılar. Saldırganların açtığı ateş sonucu Sefer Cerf olay yerinde ölürken, Rebih Çubuk ve o sırada olay yerinde bulunan Salih Satan adlı bir vatandaşa yaralandı. Daha sonra Rebih Çubuk kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. 4 Ekim günü yapılan cezane törenine HADEP genel başkan, başkan yardımcısı bir çok il ve İlçe örgütleriyle yaklaşık 3000 kişilik bir kitle katıldı. "Kahrolsun Kontra!", "Şehitler Ölmez!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganları eşliğinde yüryen kitleyi polis abluka altına aldı. Kitle dağıldıktan sonra 4 kişi gözaltına alındı. Mutlu ve Çiftlik yolu esnaflarına cinayeti kepenk kapatarak protesto ettii. Uluslararası AF Örgütü HADEP'lilerin katledilmesini protesto ederek konuyu Birleşmiş Milletler'e götüreceklirini açıkladı.

Bornova DSP'den kadınlara darbe

İzmir/ Özgür Gelecek- Bornova Belediyesi eski başkanı Ali Sözer zamanında kurulan Kadın Dayanışma Merkezi DSP'li kadınlar Belediye Başkanı tarafından kapatıldı. Merkezin kurucu ve Belediyenin kadın sorunları koordinatörü Berrin Delikçi'nin işine son verildi. Delikçi'nin işine son verilmesine gerekçe olarak merkezin artık "Hüzürevi ve Sosyal Hizmetler Müdürlüğü" adı altında hizmet vereceği belirtildi. İzmir'de birçok kadın kuruluşu kapatmayı öfkeyle karşıladı.

İzmir'de DKÖ'le baskı

İzmir/ Özgür Gelecek- Mezopotamya Kültür Merkezi İzmir Şubesi'ne 4.10.1994 günü sabah saat 10:00'da gelen İzmir Emniyet güçleri hiçbir gerekçe göstermeden içerde arama ve kimlik kontrolü yaptılar. Alınan bilgilere göre iki kişinin de kimlik fotokopileri gelen polisler tarafından alınmıştır.

Kamu Çalışanları eylemlerine devam ediyor

İstanbul, İzmir, Malatya, Adana/ Özgür Gelecek- Ekonomik, sosyal ve siyasal baskılara karşı çıkmak, grev ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını kazanabilmek için kamu çalışanları Türkiye genelinde kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirdiler. 12 Ekim'de gerçekleştirilen eylemlerde kamu çalışanları kimi yerlerde polislerin saldırısına uğradı, gözaltına alındı.

İstanbul'da kamu çalışanları birçok yerde basın açıklaması yaparak kamu çalışanları ve tüm emekçilerin ekonomik ve demokratik haklarına yönelik baskıları kınadılar. Sirkeci Garı'nda saat 12.30'da toplanan yaklaşık 400 kamu emekçisi Sirkeci Postanesi'ne kadar yürüdüler. Postane önündeki basın açıklaması okunurken polislerin geniş güvenlik önlemleri aldığı dikkat çekti. Sendika pankartlarını açan kamu emekçileri "özelleştirmeye hayır!", "Toplusözleşme hakkımız grev silahımız!", "Baskılar, sürgünler bizi yıldıramaz!", "Kırlı savaşa hayır!" sloganlarını attılar.

Basın açıklamasının okunmasından sonra, Eminönü Emniyet Müdürlüğü siyasi şube polisleri 'açıklama esnasında pankart taşıdıkları gerekçesiyle' 6 kamu çalışanını gözaltına aldı.

Anadolu yakasında 600 civarındaki kam çalışanları Ahmediye Parkı'nda toplandılar. Burada pankartlar açılarak sloganlar eşliğinde Üsküdar Demokrasi meydanına doğru yürüyüşe geçildiğinde polis birakısıyla karşılaştılar. Polislerle bir süre tartışıldı. Bu esnada polis kitleye saldırarak birçok kişiyi tartakladı. Tartaklanmayı ve engellemeyi protesto etmek amacıyla, kamu çalışanları oturma eylemi yapınca polis geri çekildi.

Demokrasi Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında özelleştirme, insan hakları ihlalleri, anti-demokratik uygulamalar, Kürt sorununa askeri çözüme karşı çıkılacağı, yeni baskı yasalarıyla, tüm emekçiler aleyhinde sürdürülen sosyal ve siyasal koşullara karşı mücadele edileceği belirtildi. "Hükümet istifa", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" gibi sloganlar atıldıktan sonra kitle dağılmaya başladı. Dağılmakta olan kamu emekçilerine polis saldırarak 5 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar Üsküdar Emniyet Müdürlüğü'nden savcılığa sevk edildikten sonra akşam

Kamu emekçileri bir kez daha polislerin saldırısına uğradı

üzü serbest bırakıldılar.

Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü önünde bir araya gelen kamu çalışanları adına Tüm-Haber-Sen Genel Başkanı İsmail Çınar; "19 Ekim'de PTT çalışanlarının tek işi sorunlarımızı duyursuz basının telefonları kitlemek olacak. 26 Ekim'de ise bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz en büyük eylemi yapacağız ve tüm hizmetleri durduracağız" dedi.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda saat 15.00'te toplanan yaklaşık 200 eğitim emekçisi "Neye katkı payı, savaşa mı, rüşvete mi, Civan'a mı?", "Yaşasın eğitim emekçilerinin birliği", "Silah değil bilim taşıyacağız", "şoven, ırkçı cins ayırmacı, asimilasyoncu eğitime hayır!" gibi dövizlerle birlikte pankartlarını açarak basın açıklamalarını okudular. Özgürlük Meydanı'ndaki polis yığnağı dikkat çekerken, kalabalığı görüp ne olduğunu merak ederek orada toplanan halk polis tarafından dağıtıldı. Basın açıklamasının okunmasından sonra, "Yaşasın demokrasi mücadelemiz!", "Gerici eğitime hayır!" şeklinde slogan atan kamu emekçileri olaysız bir şekilde dağıldılar.

İzmir'de Konak alanında bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık

500 kişinin katıldığı açıklamada devletin kendi memuruna karşı oldukça "duyarlı davrandığı" gözleniyordu. Devlet Konak alanına çok sayıda polis yığdırmayı ihmal etmemişti. Ne de olsa kendi memuruna "güvenliğini" sağlıyordu. Burada KÇSP'nin basın açıklaması okunarak "Bugün yeniden tek bir ses olarak taleplerimizi haykırıyoruz" denildi. Ayrıca Tüm Sağlık-Sen üyesi işyeri temsilcilerinden Yaşar İlğın'ın gözaltına alınmasıyla ilgili bir basın açıklaması da yapıldı.

Basın açıklamaları sırasında "Devlet Terörüne Son!", "Devlet Gündürülmez Sendikaya Hayır!", "Üreten bizi yöneten de biz olacaktır!" gibi sloganlar atıldı. Kamu çalışanları kararlıklarını eylemleriyle sürdürdüklerini vurguluyorlardı. Basın açıklamasında "Yeniden uyarıyoruz!" alt başlıklı bölümde "Seçimden seçime yapılan vaatlerin, meclis kürsülerinden, mitingi meydanlarından atılan nutukların hesabını sormaktan çekinmeyeceğiz. Bilinmeli ki; bugün kamu çalışanlarının grev ve toplu sözleşme yapma hakları vardır ve bunu bugüne kadar uygulamışlardır. Bu haklarımızı bugünden sonra da kullanmaktan çekinmeyeceğiz" denildi.

Ankara'da ise bu eylem salonlara hapsedildi. Çankaya Belediyesi toplantı salonunda biraraya gelen kamu çalışanları KÇSP'nin hazırladığı ortak bildiriye okudular. Ener-Sen ise basın açıklamasını DSİ önünde yaptı.

Adana'da Tüm Sağlık-Sen önünde toplanan yaklaşık 150 kişi Kamu çalışanları Sendikaları Platformu pankartını açarak, "Yaşasın Toplu Sözleşmeli Sendikal Mücadelemiz!" sloganını attılar. Basın açıklamasının okunmasından sonra topluluk olaysız bir şekilde dağıldı.

Mersin'de, KÇSP'ye bağlı sendikalardan yaklaşık 500 kişi Mersin Büyükşehir Belediyesi önünde bir basın açıklaması yaparak sendikal mücadeleye devam dediler.

İzmit'te yaklaşık 100 kişi Hürriyet Caddesi'nden Fevziye Caddesi'ne kadar yürüyüş yaparken, Sakarya'daki memur sendikaları da Atatürk Bulvarı'na siyah çelenk bıraktılar.

Malatya'da gerçekleştirilen protesto eylemi iki ayrı yerde, Malatya Devlet Hastanesi'nde ve Eğitim-Sen Malatya şube binasında yapıldı. Kamu çalışanlarının ve Türkiye'nin içerisinde bulunduğu sorunlara değinildi ve ortak basın açıklamaları okundu.

Adana'da Demokratik Güç Birliği oluşturuldu

Adana/ Özgür Gelecek- Adana'da İHD, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen, Tüm Maliye-Sen, İP, SİP, BSP, HADEP, Tuncelililer Derneği, DİSK Bölge ve Pir Sultan Abdal Derneği'nin katılımıyla Demokratik Güç Birliği Platformu oluşturuldu.

8 Ekim günü Arıkoğlu İş Merkezi'nin önünde son günlerde Adana'da tırmanışa geçen karşı cinayetlerini, DKÖ ve Sosyalist basın üzerindeki baskıları protesto etmek amacıyla Demokratik Güç Birliği Platformu bir basın açıklaması yapmak istedi. Ancak Emniyet Müdürlüğü Dernekler Masası, binanın önünde basın açıklaması yapmanın yasal olmadığını, ısrar ederlerse müdürlüğe edebileceklerini söyleyince basın açıklamaları binanın içinde okundu. İHD Yönetim Kurulu Üyesi Metin Çelik tarafından okunan açıklamada Adana'da son dönemlerde arılan anti-demokratik uygulamalara ve baskılara dikkat çekildi. Bu baskılara karşı HADEP'in yetmiş milyar dolara varan dış borçları sanki bizler yarattık. Bu baskıların asıl amacı ülke gerçeklerini çarpıtıp, sömür, talan düzenlerinin devamı, uluslararası emperyalist sermayenin çıkarlarına uygun mevzilenmeleridir. Bu nedenle biz aşağıda imzaları bulunan kurumların temsilcileri olarak oluşturduğumuz güç birliği, ülkemizde oluşturulan bu kara bulutları dağıtmada, halkımızın mutluluğu ve onuru için bir vesile kabul ediyor, her türlü emperyalist dayatmalara karşı olmamız, hem ülkemizin siyasal ve mali anlamda bağımsızlık ruhuna denk düşer, hemde insanlık ailesi içinde onurlu yaşamın gereği olarak kabul ediyoruz" denildi. Açıklamada son dönemlerde arılan anti-demokratik uygulamalara ve baskılara dikkat çekildi. Bu baskılara karşı HADEP'in yetmiş milyar dolara varan dış borçları sanki bizler yarattık.

ÇHD'den basın açıklaması

İzmir/ Özgür Gelecek- 11. 10. '94 günün saat 11.30'da Çağdaş Hukukçular Derneği bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında "Türkiye Cumhuriyeti toprakları yasa ve hukuk tanımazlığın, işkencenin, devlet terörünün, polis ve jandarma pervasızlığının beşiği haline gelmiştir" denilerek, son günlerde gözaltına alınan avukatlardan bahsedildi.

Açıklamada; "Son hafta içerisinde; - 27.9.1994 tarihinde Av. Murat Demir ve Av. Ahmet Düzgün Yüksel Ankara'da bürolarından, Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından gözaltına alınmışlardır. 10.10. '94 tarihinde mahkemeye çıkarılınca kadar kendilerinden haber alınamamıştır. Gözaltında kaldıkları süre 14 gündür.

- 30.10. '94 tarihinde Av. Ali Rıza Dizdar, Av. Tonguç Aslan, Av. Merca Güçlü ve Av. Eren Keskin İstanbul Beşiktaş'ta gözaltına alınmıştır. Gözaltı süresince tehdit ve hakaretlere maruz kalmışlardır.

- 30.9. '94 tarihinde Av. Rıza Dinç Mersin'de Terörle Mücadele Şubesi polislerine gözaltına alınmış, avukatının kendisiyle savcı huzurunda yaptığı görüşmede "fiziki ve psikolojik işkence altında olduğunu" beyan etmiştir.

- 29.9. '94 tarihinde Av. Hüseyin Çoban Denizli'de Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından gözaltına

alınmış, avukatıyla görüşmesine izin verilmediği gibi işkence ve tehditlere maruz kalmıştır.

- 7.10. '94 tarihinde İnsan Hakları Derneği tarafından, Diyarbakır cezaevinde yaşanan olaylara ilişkin incelemelerde bulunmak üzere görevlendirilen İzmir Barosu avukatlarından ve ÇHD İzmir Şubesi üyesi Av. Zeynep Sedef Özdoğan ile İstanbul barosu avukatlarından Av. Osman Ergin, Av. Eren Keskin'in bulunmuşları araç özel tim tarafından taranmış, meslektaşlarımız şans eseri yara almadan kurtulmuştur.

- Ve son olarak 7.10. '94 tarihinde İzmir Barosu avukatlarından ve ÇHD İzmir Şubesi üyesi İHD İzmir Yönetim Kurulu üyesi Av. Emran Emekçi vekil olarak katıldığı DEP milletvekillerinin yargılandığı duruşmadan çıkarken Ankara DGM önünde Terörle Mücadele Şubesi polislerince gözaltına alınmıştır. Amaç dürüst ve namuslu aydınları ve avukatlara gözdağı vermek, İnsan hakları ve özgürlükleri mücadelesinden bizleri yıldırmaaktır.

Bizler hükümeti, İçişleri ve Adalet Bakanlığı'ni yasalara, hukuka ve insana kastedenlerden hesap sorulması için uyarıyoruz. Avukatlara yönelik saldırıların bir an önce son bulmasını ve gözaltında bulunan Av. Emran Emekçi'nin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" denildi.

Tuzla şehitleri anıldı

Kartal/ Özgür Gelecek- 7 Ekim 1988 günü Tuzla'da polis tarafından katledilen dört devrimci İsmail Hakkı Adalı, Reha Şen, Fevzi Yalçın ve Kemal Soğukpınar 9 ekim günü mezarları başında amediler.

Saat 14:00 da Sangazi son durakta düzenli kortej oluşturularak pankart eşliğinde yürülmeye başlanan yaklaşık 120 kişi civarındaki kitle Sangazi halkından katılımlarla 160'a ulaştı. Yürüyüş esnasında "Tuzla'nın Hesabı Sorulacak!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!", "Bu köpeklerin, faşistlerin yanına kalmayacak. Ne zaman olsa bunların hesabı sorulacak. Bu ne ilk olacak nede son ama onların hesabı sorulacak" dedi. Bu esnada jandarmalar Yeni Demokrat Kadınlar imzalı "Tuzla Şehitleri Ölümsüzdür!" yazılı pankartı almaya çalışınca kitle bunu engellerken Hüsnüye Ana tekrar söze girdi ve "Tunceli'de herkesi evinden barkından etmişler, hepsinin evini yakmışlar birde konuşuyorlar utanmazlar" dedi.

Jandarmayla tartışmalar sürerken programda devam edilerek Yeni Demokrat Kadınlar adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada "Türkiye'de ilk katledilen sadece bu dört güzel insan değildir," denildi.

Sık sık sloganların atıldığı törene Tuzla şehitleri adına yazılmış bir par-

çayla başlayan dinletiyile devam edildi. Hep birlikte söylenen türkülerden sonra "Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TIKKO- TMLGB" sloganı atılarak tören bitirildi. Mezarlığın çıkış kısmına yönelen kitlenin öntü takviye gelen 30-40 kişilik jandarma tarafından kesildi ve kitle kordon altına alındı. Bir mezarın üzerine çıkarak "delikanlı" edalarıyla insanları tehdit eden uzman çavuş kitleye ve şehitlere ağza alınmayacak küfürler savurdu. TC'nin bekçileri acz içinde sağa sola saldıırken kitleyi dağıtmaya çalışınca insanlar daha bir kenetlendi ve "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganını haykırdı. Jandarmalar böyle bir tepkiyle karşılaşacaklarını beklemiyorlardı. Uzman çavuş çaresiz-

lik içinde telsizle komutanından yardım istedi. Çevre sakinlerini zorla evlerine sokmak istemeleride kar etmedi. Bir süre sonra hışımla gelen komutan kitleye öncülük edenlerden biriyle görüşmek isteyince kitlede "kimseyi vermiyoruz. Gelin burada görüşün" yanıtını verdi. Yapılan görüşmelerden sonra binilip gidilmek üzere getirilen otobüslere kimse binmedi. Bunun üzerine toplu bir şekilde otobüs durağına gidildi ve orada otobüslere binildi.

Çevre halkının duyurluğu olduğuna dikkat çekiydi. Kimileri "Neden daha önceden haber vermediniz? Bizim buradaki insanların çoğu bu anmaya gelirdiler!" şeklinde yakınmalarını dile getirdiler.

Aras Kargo'da direniş sürüyor!

İstanbul/ Özgür Gelecek- Türkiye genelinde karayolu eşya taşımacılığı yapan 400 civarında şubesi onlarca aktarma merkezi ve bölge müdürlükleri bulunan 3 bini aşkın işçisi ile Türkiye'nin sayılı şirketlerinden biri olan Aras Kargo'da Ağustos başlatılan ve 5 günlük direniş iyice boyutlanan direniş ve sendikalaşma mücadelesi devam ediyor. Türkiye'de işçi hareketlerinin durgunluğu yanı sıra işçi kıyımına karşı Ankara Aras Kargo'da aktarma merkezinin işgali ile başlayan direniş ve sendikalaşma mücadelesi İzmir, ile İstanbul'daki Aras Kargo şirketlerinde yayılarak devam ediyor. Nakliyat-İş ve Tümtis Sendikalarının da örgütlenen Aras Kargo işçisinin sendikalaşma ve sömüreye patronun keyfi uygulamalarına karşı birlikte mücadele etmesini engellemek isteyen komprador-patron ağanın fabrikalardaki temsilcisi patron işçi kıyımına devam ediyor. Amansız sömürü ve keyfi uygulamalar karşısında Aras Kargo işçisi Ankara'da yaklaşık 3 aydır İstanbul'da bir aydır direnişte.

Ankara'da başlayan Aras Kargo işçisinin direnişine İstanbul'da 29 Ağustos günü işçiler 1 günlük iş bırakma eylemi yaparak destek verdiler. İşçilerin dayanışması ve birliği ise yine sömürü düzeninin faşizan uygulamaları polis saldırıları ve patronun 4 işçiyi işten atması ile engellemeye çalışıldı. İşyerinde sendikalaşma mücadelesinin farkına varan patron fiili saldırıya geçerek işçi kıyımına devam etti, böylece atılan işçilerin sayısı 120'ye çıktı.

Ankara Aras Kargo direnişine destek amacıyla İstanbul Aras Kargo'da 1 günlük vizite eyleminin ardından patronun işçilere gözdaha vermek için 4 işçiyi işten atması üzerine işyerinde 30 işçi topluca iş bırakma eylemi yaptı ve bunun üzerine 29 işçi daha çıkarıldı.

Alibeyköy'de ilk etapta 29 işçinin atılması üzerine oturma eylemi başlatılan işçiler diğer şubelerle birlikte 50'ye yakın işçi ile direnişlerini sürdürüyorlar.

Aras Kargo işçisi haklılık mücadelelerinde yalnızlaştırılmaya çalışılıyor ve destek amacıyla gelen ziyaretçilere polis saldırıp gözetim alıyor. İşçileri üzerinde terör estirerek sürekli saldıran polis işçilerin döviz-

ve pankartların da ellerinden olarak indirildiler.

Daha önce direniş geçişen işçileri gözetim alan ve sonra bırakan polis gelen ziyaretçilere de saldırıyor. Maltepe, Güzeltepe ve Alibeyköy halkından ve alınterinin iki muhaberi işçileri ziyareti sırasında gözetim alanarak daha sonra serbest bırakıldılar. Ayrıca Aras Kargo aktarma merkezinin yanında bulunan Çetin Giyim'de çalışan bir işçisinde Aras Kargo'dan atılan işçileri ziyaret ettiği için patronun hışmına uğrayarak işten atıldığı öğrenildi.

Öte yandan İzmir'de 15 Aras Kargo işçisinin sendikacı oldukları gerekçesiyle işten atıldıkları bunun üzerine 20 Eylül'de Aras Kargo müdürlüğü önünde toplanan Tümtis Sendikası'na bağlı 60 işçi kıyımlarına sessiz kalmayacaklarını açıklayarak eylem kararı aldılar. Aras Kargo işçisinin örgütlenme ve sendikacı haklarını arama mücadelesi günden güne artarken işçiler keyfi baskı ve tehditlere karşı boyun eğmiyorlar.

İstanbul Aras Kargo patronu işçilerin örgütlenme mücadelesine karşı işyerinde sendikacı mücadele veren öncü işçileri çıkarıp yerine taşeron işçi çalıştırıyor işçilerin ekonomik ve sosyal haklarını alma mücadelesini engellemek için kanunsuz lokavt yapıyor. İşten atılmalar dışında taşeron paravon şirketler kurarak sigortasız işçi çalıştırıyor. Bir bütün yazım alan TIKKO-TMLGB'nin 20 Eylül'de Nakliyat-İş

Sendikası bu konuda şu sözlerle yer verdi. "Taşeronlar işçilerin ekonomik, sosyal ve sendikalaşma haklarının alınması mücadelesini önünde yalnızca bir engeldir. Taşeronluk işveren mağalığı ve patronların sınıfsal ve haksız saldırılarının bir parçasıdır."

Aras Kargo'da işçiler sigortalı gösteriliyor ama sigortaları düşük (10 gün) gösterilerek ve 2.400.000 gibi yaşam standartlarının çok çok altında bir ücretle çifte sömürü altında ezilerek çalıştırılıyor.

İzmir ve İstanbul'da Ankara'daki kadar sağlam bir komite oluşturamayan Aras Kargo işçisi hak arama mücadelesini şimdilik pasif direnişlerle sürdürüyor. Nakliyat-İş ve Tümtis sendikalarında örgütlenen Aras Kargo işçisi doğru bir sınıf sendikacılığı örgütlenmesi altında şu an komprador patron-ağa devletinin işyerlerindeki temsilcileri patrona karşı verdikleri mücadeleyi doğrudan sömürü düzeninin kendisine yöneltilirler.

TMLGB'DEN DESTEK

Öte yandan TKP(ML)'nin gençlik örgütü TMLGB militanları, Haznedar Garanti Bankası, Levent Yapı Kredi Bankası, Yenibosna Yapı Kredi Bankası, Osmanbey Yapı Kredi Bankası, Haznedar ve Yayla Yapı Kredi Bankası ile Asya yakasında bir trafoyo, Aras Kargo işçilerinin, öncüsü ve emman alan TIKKO-TMLGB'nin 20 Eylül'de Nakliyat-İş

Kolektif / Dağlardan

Ozan Veli

İradeye baş eğmeyen bir komünist ancak, sözde bir komünist olabilir

Açıklama: Gerek dağ şahinlerinin talebi gerekse de okullarımızdan gelen makalelerin değerlendirilebilmesine olanak sağlamak açısından, gazetemizde bir köşe daha açıyoruz. Partizan bakış açısı ve diliyle kaleme alınmış, mücadelenin çeşitli alanlarından gelecek makalelerde bu köşede yayınlanacağından köşenin adını kolektif olarak tespit ettik.

Bu başlığın yanında (bize ters düşmemek koşuluyla ve özellikle sıklıkla yazılabilecek) yazarların kullanacağı bir diğer köşe adını, yine yazarın kullanacağı isim-i imsayla birlikte yayınlayacağız. Yazılar imsa sahibini bağlayacaktır.

Diğer yandan bu kolektiflik sadece MİLM bakış açısıyla yazılmış yazılarla sınırlı kalmayacaktır. Devrimci- demokrat yazar ve yazılarda köşemizde yer verebileceğiz. Proletarya partisine düşmanca tutum olmayan ve devrimciler arasında düşmanlık yaratacak tarzda olmayan yazılara yer verilecektir.

Yazıların iki daktilo aralıklı ve A-4 kağıdıyla, 1,5 sayfayı geçmemesi gerekiyor. İlk olarak dağlardan alt köşe başlığıyla Ozan Veli'nin yazısını yayınlıyoruz.

Belli tarihi koşullarda doğru olan, başka tarihi koşullarda doğru-huğunu yitirebilir. Bir tavırın veya davranışın doğruluğu, yanlışlığı, onu çevreleyen tarihi toplumsal koşulların özgülüne uygunluğu veya uygun-suzluğu ile somutlanabilir.

Marksiistler, her tarihi koşulun somutluğunu kavramadan her bir davranışın doğru biçimde tahlil edilemeyeceğini bilirler. Bir süreçte cepheden bayrak açmak doğru olurken, bir diğer süreçte yanlış olabilir. Bunun gibi benzeri her durum için bu böyledir.

Hukuk ve demokrasinin kendi içinde yorumlanabilecek bir çok noktası mevcuttur. Ama bazı hukuk kuralları vardır ki, tümüyle yoruma kapalıdır. Yani açık ifadeler taşıyor ve bir davranışın olması veya olmaması gereken şeklini açık ifade eder.

Parti kongreleri ve konferansları iradenin şekillendiği en üst biçimdir. Ve burada ortaya çıkan iradenin yine ancak böyle bir iradeyle, değiştirilebileceği veya ortadan kaldırılabileneceği çok açık biçimde her partinin bilgi hazinesinde dahiştir. Bu iradenin şekillenmesinde komünistler aynıkta da olsa çıkan sonuca bağlı kalmayı bir ilke sorunu olarak ele alırlar. Bu devrimin menfaatine olan, irade ve eylem birliğini var eden en önemli etkidir. Tabii bu komünistler açısından böyledir!

Parti içindeki oportünizm ise, bunu sözde kabul görür ve o azınlıkta olduğu zaman siner, kedileşir. Güçlendiği zaman kükrer ve kralığı ilan eder. Tabii bu karşıtıktır. Olması olası ve kaçınılmaz olan bir karşıtlık.

Kongre ve konferanslarda belirlenen önderliklerde dahil, herkes iradenin (yani parti üye çoğunluğunun) sesi, kulağı olmak zorundadır. Birileri ortaya fırlayıp kılıcını çektiğinde, bu iradeyle ortaya konmuş parti hukukunu karşısında bulur. Eğer gözü kararmış bir tanı tanımayan papaz ise, bu kılıç kuşanan zat veya zatlar, o zaman irade, şöyle bir "Ne oluyor?" sorusunu akla getirmek zorundadır. Tabii bu iradenin kendisinin ortaya çıkartıp şekillendirdiği hukuktan haberi varsa! Ve eğer kendi adına başkalarını düşünmüyorsa, konuşmuyorsa ve eğer, omuzlarının üzerinde pazar sepeti taşımıyorsa! Ve eğer, dünyaya köydeki tarlanın ucundan yada Mac Donald's'ın bahçesinden bakmıyorsa!

Ve eğer salt kendisi için değil sınıfı için yaşıyorsa! Ve Komünist uyanıklık denilen gerekliliği azda olsa taşıyorsa, yerinden doğrulamak "ne oluyor?" sorusunu sormak, kulağı uzayının kulağına kısmak, dili kırılmıyan dilini açmak, Demoklesin kılıcını yere çalmak zorundadır.

Çünkü o, kendisinin seçtiği on adamında, kendisine baş ettiği kendisini tanımadıklarında üstündedir. Ona itaat etmeyen, ona önderlik edemez, onu bir arada tutamaz. Çünkü o en yüksek organın kendisidir, o iradidir.

"Ben irade adına konuşuyorum" diyebilmek, ancak o iradenin kendisinin "benim adını konu" dediği durumda mümkündür. Ama bir yerden bir çıkış, bir ayağı kalkışa "biraz ben konuşmak istiyorum", "sen benim adıma kötl şeyler yapıyorsun" sesleri çıktığında, kendisine önder diyen komünistlerin, bu sesin iradeyi yansıtır, yansıtmadığını, onu kapsayıp kapsamayacağını hemen belirlemesi gerekir. Eğer bu ses bir irade olarak ortaya çıkıyorsa, herkes onun karşısında esas duruşa geçip, boyununun inoğünü göstermelidir. Göstermelidir ki, iradenin güvenini devam ettirebilsin, ona layık olduğuna yenileyebilsin.

Ancak bu davranış ilkesel bir davranış olabilir. Bu yapılmayıp, hukukunda, işyelişinde üstünden atlayarak, yüksek atlama rekorları kırılarak, herşey meydan okumak, ehhh...! İrademiz karşısındaki duyulmuş yansıtmaktadır.

İradenin tanınmadığı, hukukun, işlerliğin ayaklar altına alındığı, "herkes bildiğini okumamalı, iradeye gödümeli" diyenlerin ihraç edilmek istendiği ve irade tanımamaların açık darbelerine geldiği, küçük iradelere büyüklerin yutturulduğu, kelle koparmamı kutsandığı ve bu gidipatan kanıksandı, kişisizleştirilmiştir, başeğmenin erdem sayıldığı, cesaretin kafa sallamak olarak şekillendiği, yararlı olmanın kapasitesinden fazla uysal "inek" olarak algılandığı durumda, koşulların alçık kendiliğinden bir gidipete etmek değil, iradeyi yeniden harekete geçirmek, yeniden şekillendirmek, yeniden bütünleştirmek ve tepeden dayatılan "geriye sayacaksın"ı red etmek komünist bir davranış (tavır) olarak ortaya çıkarmak kaçınılmazdır/ kaçınılmaz olmalıdır.

Bugün bu davranışın somut ifadesi somut örgütülüğü KÖK'tür. Bütün günahın ve sevabının "boynum kıldan incedir iradenin karşısındadır" diyebiliyor musun? Kendini siyasi, ideolojik eleştiri furiyasına, karşıtlığına sunabiliyor musun? İdeolojik-siyasi kökenlerini ortaya koyamayın, gündüğüyle nasıl uğraştığını öğrenmeye cesaret edebiliyor musun? Sen karşıtların birliğini salt kabul etmekte değil, kendi bünyesinde yaşayarak kendini yenileyebiliyor musun? Sen kuramlarınızın bilimsel gücüne inanabiliyor ve onun devrimine güvenebiliyor musun? Sen, sana saldırana tahammül edebiliyor musun?

Bütün bunlara evet diyebiliyorsan buyur iradeye, yok eğer hem evet, hem hayır yada sadece hayır diyorsan, diyeceğim şu ki, sen bir oportünist olarak kalacaksın ve gitmek istediğin yere gitmekte serbestsin. Ama inanki o yer, proletaryanın arka bahçesindeki çöplük olacak. Göt güle güle!

Kendine doğru diyorsan ve iktidarda isen, neden yanlışlardan öcü gibi korkarsın ki. Eğer korku belirmişse bir yerde, ya kendine güvenemiyorsun, ya savunduğun şeylere.

Yada hukukun emrettiği biçimde, düşüncenin karşını bulması kadar doğal bir şey olmaz. Çünkü bu kendisinin var olmasıdır.

Demokresi zaten iktidar geçeceğine değil, muhalefet geçeceğine ilişkindir. Gerçek anlamda demokrasi karşısınan olduğu yerde vardır. Önderlik, iradenin (çoğunluğun) diktatörlüğü altında olduğu ölçüde göre özgürdür. Bir öyle bir öyle!

TİKKO 1 Nolu Gerilla Bölgesi komutanlık üyesi ile Dersim'de "Düşman kaybedeceğini,"

Açıklama: Şimdi Dersim yeniden yakılıyor. Devlet yeni katliamlar, kıyımlar peşinde. 38 yetmedi, yeni 38'ler yaratıyor. Ama artık gün o gün değil. Şimdi Dersim bilinçli-programlı ve savaş partizan güçlerin yatağı ve halkı da bu savaşın en önemli temeli. Faşizm artık her uygulamasını kolayca hayata geçiremez ve herşeyin bir diyetinin olduğunu görüyor, yaşıyor.

Evlerden, ormanlardan, kısacası yaşamın olduğu her yerden çıkan kara dumanlar faşizmin iğrençliklerinin simgesidir. Ama görüyoruz ki, bu iğrençlikleri ve zulmü alt edecek partizan rüzgarı, devrim ve yurtsever güçlerin dayanışmasını hedefleyen çabası da umut veriyor. Yarına daha bir umutla bakıyoruz.

Bugün görevlerimizin başta geleni faşizmin bu katliam-göç ve kıyım politikasına karşı muhalefeti her alanda harekete geçirmek çeşitli milliyetlerden emekçilerin onurlu bir mevzisi, yüreğinde taçlandırdığı kızıl güldür.

"Bir Dersim Yetmez Hedef Bin Dersim" diyen partizanlarla son gelişen olaylar üzerine yaptığımız söyleyişi yayınlıyoruz. Dersim gelişmelerini bu röportajda bulabilirsiniz.

Son dönemlerde Dersim bölgesinde operasyonlar ve devletin halka yönelik baskıları yoğunluk kazandı. Bunun nedenlerini anlatabilir misiniz?

- İlkini şunu belirlemek lazım: Düşmanın Dersim'deki baskıları yeni değildir. Düşman özellikle 12 Eylül sonrası, Dersim'de sistemli bir baskı politikası uygulamış, yani özellikle Dersim'de bu baskının şekillenmesinin nedeni vardır. Bu da, Türkiye topraklarında, özellikle Dersim toprağı üzerinde gerilla savaşıyla tanışmış olmasındandır. Düşman kendi sonunun, yani kendi siyasal iktidarını yıkıma götüreceği yolun hangi savaşla, hangi mücadele tarzıyla geleceğini biliyor. Daha önce kendi tecrübesiyle yaşamış olmasa bile, uluslararası tecrübelerden gerilla savaşının bütün faşist düzenleri, bütün baskıcı düzenleri yerle bir eden bir savaş biçimi olduğunu, başladığında sonu zaferle gelecek bir savaş biçimi olduğunu biliyor. Ve bugün, yani 12 Eylül'den beri sürdürdü getirdiği baskı politikasını, bugün Dersim'de gerilla savaşının boyutlanmasına paralel olarak detaylandırmış, baskıları sistemleştirmiş, işte sizin de gördüğünüz gibi Dersim'de yükselen alevler, Dersim ormanların yakılması, köylerin yakılması, insanların, eşyalarının yakılmasının çıkardığı dumanları Dersim dağlarını kaplamış durumda. Düşman gerçekten, Dersim'de son dönemlerde yoğunlaştı. Şimdi Dersim'de diğer bölgelere nazaran, yani Doğu Anadolu diye ifade edilen ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde daha önce olan şeyler bugün Dersim'de yaşanıyor. Dersim'de diğer bölgelere nazaran silahlı savaşın şekildaki bir özelliği vardır. Bir kere silahlı mücadele, gerek teorik olarak sınanmış olsunlar gerekse pratiğin dayatmasıyla silahlı mücadeleye başlayan, silahlı mücadeleyi sürdüren, sürdürme niyetinde olan, örgütlenmesini yapan bütün grupları, yani bütün silahlı grupları, Dersim'de görmek mümkündür. PKK bugün Dersim'e yüklenmiştir, partimiz 14 yıldır Dersim'de bu pratiği uygulamaktadır. Dev-Sol bir halk savaşı tarzında mücadele yürütmese bile, savunma düzeyinde de kalsa gruplarını burada, Dersim'de konumlandırmaktadır. Bildiğiniz gibi bu yıl M-18 gerillaları olarak kendilerini tanıtan TKP/ML Hareketi de, pratiğin dayatmasıyla böyle bir savaş biçimine yönelceğini ya da yönelebileceğini bir grubunu buraya çıkararak göstermiştir. Tabii bütün bunları düşman biliyor. Yani hareketleniyor, tavrından biliyor. Bu yoğunluk düşmanı ürktüyor. Bu yoğunluk kök salmadan önce, derinlik kazanmadan önce, kendi sini tehdit etmeden önce, bir ihtimal, bir umut bunu dağıtabilmeyi düşünüyor, bunu kısmen frenlemeyi düşünüyor ya da desteksiz bırakmayı düşünüyor. Baskılarının esasını buna yönelik, yani gerillayı desteksiz bırakmaya yönelik, derinleşmesini ertelemeye yönelik. İşte görüyorsunuz. Özellikle sırtını dağlara vermiş köylerin yakılması, yani hiçbir gerekçe gösterilmeksizin bütün evlerin yakılması, eşyalarla birlikte yakılması, insanların bir kısımında yataksız, barksız ve ekmecksiz bırakılmasının nedeni budur. Çünkü düşman, halkın yediği bir lokma ekmeğin bir kısmının gerillaya gitmesini düşünüyor. Halkın giydiği elbisenin bir

kısının gerillaya gittiğini düşünüyor. Halkın günlük hayatında kullandığı şu veya bu temel maddelerin ve yiyeceklerin gerillaya gittiğini düşünüyor. Aynı zamanda, düşman, halkın özellikle dağ kesiminde yaşamlarını sürdüren yoksul köylülerin gerillanın ihtiyaçlarını karşılayan doğal bir destek olarak görüyor. Onun için bu yerleşim alanlarını kaldırıyor, halkı bu anlamda baskı yapıyor. Bunlar tabii yoğunlaşmanın, düşmanın Dersim'de yoğunlaşmasının sadece özel nedenleri. Bir de genel nedenleri vardır. Özellikle DYP-SHP iktidarının, iktidara geldiklerinden beri bir iddiası vardır. "Biz bitireceğiz!" diyorlar. Yani "terör" olarak tanımladıkları ulusal kurtuluş mücadelesini, partimizin yürütmüş olduğu sosyal kurtuluş mücadelesini, yani halk savaşını, ve diğer örgütlerin kendi ideolojileri doğrultusunda sürdürdükleri silahlı eylemleri bastıracağını, bitireceğini söylüyorlar. Bu iddialarını birazda ete kemiğe büründürmek için Dersim'de son dönemde yoğunlaştılar. Özellikle Doğu-Güneydoğu Anadolu diye ifade edilen bölgelerde bahardan bugüne yoğun operasyonlar olduğunu biliyoruz. Bunu faşist politikacıların ağızlarından da duyuyoruz. "Bitirdik, bellerini kırdık" diyorlar. Ama gerçekte durum tam tersidir. Çünkü onların yapmak istediği, yani TC Başbakanı olsun, Cumhurbaşkanı olsun, özel savaş taktikleriyle görevlendirilmiş, donatılmış bütün devlet yetkililerinin yapmak istediği, onlar açısından kazanılması imkansız olan halk savaşını bitirmek. Psikolojik olarak kazanmaya çalışıyorlar, kitlelerin kafasına "Biz güçlüyüz, biz kazanacağız" imajını yerleştirmeye çalışıyorlar. Tabii bizim çalışma yürüttüğümüz alanlarda, bunun böyle olmadığını gösterdik, bu savaşın bitmediğini, belimizin kırılmayacağını gösterdik. Bir Meydan çatışması vardı, burjuva basını, valilerinin ağzından 20 kayıp verdiğimizizi, kayıplarımızı karın altında saklayarak geri çekildiğimizizi, kaçtığımızızı iddia ettiler. 60 milyon insan, TV'den bunu izledi, birçok insan durumu böyle öğrendiğini sandı. Ama olan neydi? Partimizin güçlerinden değil kayıp, hiçkimisinin burnu bile kanamadı. Gerillalarımız çok geniş çapta operasyona çıkan, çok geniş çapta cembere alan düşman güçleri üzerinde muazzam bir baskı oluşturarak, kafalarını saktandıkları taşların arkasından çıkarmalarına bile fırsat vermişlerdir. Onlara 2 de kayıp verdirerek, sağ salim hedefledikleri noktaya ulaşmışlardır. Bu neyi gösteriyor? Gerek ondan önce ve gerek ondan sonra bugüne kadar, düşmanın, özellikle Olağanüstü Hal Bölge Valisi'nin ve savaşla ilgili unsurların savaşla ilgili verdikleri demecilerin gerçek olmadığını.

Onlar, kafalarındaki şeyleri gerçekmiş gibi gösteriyorlar. Oysa savaş bunu affetmez. Savaş böyle de kazanılmaz. Psikolojik olarak bir savaş kazanılmaz. Savaş esas olarak fizikidir, maddidir. Savaş ekonomiktir, siyasaldır. Ve bir de dayanmış olduğu temel önemlidir. Haklı mıdır, haksız mıdır? Bunların hepsini bir araya getirdiğimiz zaman bir savaş ya kaybedersiniz ya kazanırsınız. Ya kaybedersiniz ya kazanırsınız. Eğer kaybederseniz, yani kazanmazsanız, o zaman bir gerilla iğrençliğinin işe geçti-

manın kaybedeceği de açıktır. Düşman, açık olarak kaybedeceği bir savaş, dünyanın tarihsel tecrübesinden de kaybedeceğini gördüğü bir savaşı, psikolojik bir biçimde kazandığını iddia ederek geçici bir süre ayakta kalmaya çalışıyor. Bunu halkın büyük bir çoğunluğu bilmiyor. Çünkü tek tarafı bir konuşma vardır. Halkın diline kilit vurulmuştur. Devrimci örgütlerin düşüncelerini halka getirmelerinin öni, terörle kapatılmaya çalışılmaktadır. Ve en demokratik platformda bile, halk güçlerinin sesinin çıkması, milyonlarca liralık para cezalarıyla bedellendirilmiştir. Hala bu politika devam ediyor. Halk adına konuşan insanlar, hapse hanelere tıktılıyor. Amaç, bu demagogilerinin açığa çıkmasını, doğrular tarafından mahkum edilmesinin engellenmesidir. Ama, bu, halk tarafından anlaşılacaktır. Yani tarihsel süreç içerisinde avantajlar hep bir kesime ait olmaz. Bu avantajlar mutlaka kendi karşısına döndüğü, yani dezavantaj durumuna dönüştüğü zaman, onların ne söyleyebilecekleri, ne de yapabilecekleri birşey kalır.

(Bir başka gerilla)

- Yoldaşın belirttiği "Düşman kaybedeceğini, biz kazanacağımızı biliriz" olgusundan hareket edersek, bu bir gerçekliktir. Düşmanın, bu alandaki uzmanlarının da tespit ettiği bir gerçektir. Örneğin ABD terör uzmanlarının belirttiği bir gerçeklik vardır. Şunu söylüyorlar. "Komünistler ilkelerine bağlı kaldıkça, yenilmezler". Bu, halk savaşı özgünlüde daha bir somutluk kazanmaktadır. Halk savaşı karşısında düşman çaresizdir. Çünkü, halkla bütünleşme, halkla birlikteliği yaratma savaşlarıdır. Bu anlamda, düşman yenileceği gerçeğini açık görmesinden dolayı, saltanatını birgün daha uzatma anlayışından hareketle, özellikle gelişen toplumsal muhalefeti ve bu temelde, buna dayalı bir şekilde gelişen gerilla savaşını bastırma yönelik ciddi bir hazırlık içerisinde. Özellikle son yıllardaki kaygılı hareket tarzını izlediğimizde, bunu daha rahat görebiliriz. Halka karşı başlatılan topyekün halk savaşı politikası, gerilla savaşına yönelik, halk savaşına yönelik, onu durdurmaya yönelik bir politikadır. Gerilla ve halk arasındaki bütünlüğü ve diyalektik bağı koparmaya, halkı bastırma ve yıldırma pratiğine dayalı, gerillayı halktan koparma ve yalnızlaştırmaya yönelik bir politikadır. Bu, gerçekliği görmek gerekir, çünkü bu gerçeklik görülmeden, bu gerçeklik tespit edilmeden, düşmanın partimiz önderliğinde yönelim ve son süreçte halk üzerinde yarattığı baskı ve bununla birlikte, buna rağmen gelişen halk savaşının ve hakeza PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin devleti yıpratma, devleti çaresizleştirme ve giderek onu ölüm yatağına yatıran derinlik görülmez. Sadece görülgülerle hareket edilmez. Oysa alttan alta kaban bir öfke vardır. Son dönemde, partimiz içerisinde yaşanan ihanetten sonra, yeterince önderlik edememek gibi bir durum yaratsa da, bu kaban öfkenin safılarımıza akması, Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin yükseltilmesi gerçeği değiştirilemez.

Bir PKK geçişi vardır. PKK'nın özellikle 1984'ten sonra geliştirdiği gerilla savaşına halk savaşı denilemez. Çünkü halk savaşı temellerine dayanmayan, bir milli burjuva karakterli harekettir. Ama düşmanın özellikle zayıf noktasını iyi gördü PKK, bu noktada yüklendi, ve bu yüklenmeyle de ulusal temelde belli bir yere gelmiş durumdadır. Devletin, özellikle Dersim'de baskılarını yoğunlaştıracığı, partimiz tarafından önceden görülmüş bir olgudur. Buna yönelik çeşitli politikalar üretme çabalarımız olmuştur. Fakat elbette güç dengesiyle ilgili bir durumdur.

Şu anda bölgede son durum nedir?

- Bölgede son durumu iki yönlü ele almak lazım. Birincisi, düşmanın durumu ve uyguladığı politikalar. İkincisi bizim, yani devrimci örgütlerin ve halkın durumu.

Düşmanın bölgede uyguladığı politikalar, özellikle ilkbahardan itibaren, ambargo politikasıdır. Yani belirgin olarak budur. Yiyecekten, içecekten, giyeceğe kadar herşeyi, yani Dersim çapında özellikle gerillanın faaliyet yürüttüğü, gerillanın girdiği-çıkacağı yerlerde bir ambargo politikasını çok ciddi bir biçimde ve sıkı bir biçimde uygulamaktadır. Bunun nedeni açık. Gerillayı, ihtiyaçlarına yönelik baskıları, sıkı tutular. Sıkı tutuların bir gerilla iğrençliğinin işe geçti-

savaşın, zayıf bir savaş olacağını düşünüyorlar. Biz bu ambargo politikasına karşı, parti olarak özellikle faaliyet yürüttüğümüz bölgelerde, yani gerillalarımızın girdiği ve ulaşılabildiği bölgelerde, bir bilinçlendirme politikası, halkı ambargo politikasına duyarlı hale getirme yöntemini izledik. Ne yazık ki Dersim'de halkın daha önceki mirasına, ihtilali mirasına, gerçekten baskılara karşı çıkma, zulme karşı çıkma, işte düşman karşısında hiza getirilmesi, düşman tarafından belli bir baskı altında tutulma politikasına karşı yeterli kadar duyarlı olmadığı ortaya çıktı. Bu anlamda halkı yeterli kadar düşmanın uyguladığı politikanın etkileri konusunda duyarlı hale getirdiğimizi söyleyemeyiz. İradı çabamıza rağmen, bu konuda gerçekten yoğun çabamıza rağmen halkı bu noktada inandırdığımızı söylemek ve buna uygun harekete geçirdiğimizi söylemek abartma olur. Yer yer pasif temelde bu ambargoya karşı ses yükseltildi, bir takım tavırlar kondu. Muhtarların, yetkililerle konuşma düzeyinde girişimleri oldu. Ancak düşmanı bu muhtemel bir başkaldırı ortamına, bu ambargo politikasını geri çevirme olasılığına karşı demagogik bir hazırlığı vardı. Bugüne kadar düşman şunu diyordu: "Sadece, Sonbahara kadar günlük ihtiyaçlarınızı karşılayacak, tuz, şeker, un vb. alabilirsiniz. Sonbaharda da, eylülde, ekimde temel ihtiyaçlarınızı toptan alabilirsiniz". Bugüne geldiğimizde, düşman bütün evleri yakarak, gerçek yüzünü gösterdi. Halka yalan söyledi, halkı aldattı. Ama bizim düşmanın halkı aldatıldığını, halkın muhtemel harekete geçme eğilimini frenlemeye çalışıldığını söylemiş olmamız, halkta inandırıcı bir güç yaratamamıştı. Bu bağlamda son durum şudur: Düşman geniş çapta köyleri yakıyor. Özellikle gerillanın sık sık uğradığı köyleri yakmaya başladı. Son iki aydır ormanlara yüklenmişti, yoğun bir şekilde orman yaktı, Burası neredeyse Nagazaki ve Hiroşima'nın çıkardığı dumanları hatırlatıyordu. Belki de bu süre içerisinde, dünyada kirli çevre olarak lanse edilen yerlerden daha kirli bir çevre haline geldi. Son bir haftadır da geniş şekilde ev yakmalara başladı. Bunların içinde de tedbirli davranıyor. Özellikle çocukları gerillaya katılmış olan, gerillada önder konumunda bulunan, komutan vb. ailelerinin evlerine yöneliyor. Peşinden de dağlara yakın köylerin tümünü yakıyor. İsim vermek gerekirse, hareketli birliğimizin getirdiği bilgileri göre Mercan Vadisi'nde yeralan tüm köyler ateşe verilmektedir. Ovacık'ın ara köyleri yakılmıştır. Kutu Dere'de yer alan köyler, özellikle Mazgirt'in yakınlarında Xıran bölgesine yakın köyler yakılmıştır. Herhalde bu ekim ayı içerisinde yakma işlemini tamamlayacaklar. Zaten TC Genelkurmay'ının açıklamalarında "alan savunması" diye bir tabir var. "Alan savunması" her ne kadar PKK'nın stratejik denge aşaması belirlemesine rağmen böyle yorumlamamak lazım. Denge aşaması halk savaşı içerisinde, kurtarılmış alanlarına, KSI'ların kurulduğu bir döneme denk gelir. Bir tarafta sizin bir alanınız vardır, diğer tarafta düşman diğer alanların özgülleştirilmesini engelleyebilmek için, sizin alanınıza ve muhtemelen öngürülebilecek alanlara yüklenir. Ama PKK açısından böyle bir şey yoktur, düşmanın alan savunmasından anladığı başka birşeydir. Düşman özellikle dağınık alanları ortadan kaldırmak, bunları toparlamak, stratejik yerleşim alanları, Vietnam tecrübelerinde olduğu gibi büyük köyler yaratmak, esir köyler yaratmak taktiğidir. Bunların gerilla ile intibatını kesmek, hem gerillanın örgütlenmesini engellemek hem de halkın gerilla ile kaynaşmasını engellemek taktiğidir.

Bunun yanı sıra, düşman, karakolların, özellikle çok yoğun olarak saldırıya uğrayan karakolların yerini değiştirerek onları kurtarmaya çalışıyor. Tabii bu da başarısız olacaktır. Yani tepedeyseniz bunu derine indirmek, onu saldırı hedefi olmaktan kurtaramaz. Derideyseniz tepeden çıkarmak da bunu sağlamaz. Dolayısıyla bir alan savunmasına gerek, kendisini, yani bir bütün olarak güçlerini gerillanın saldırısından kurtarmak, halkı daha derinlere, daha ovalık kesimlere, gerillanın daha zor ulaşabileceği kesimlere çekip korunmaya çalışıyor. Karakolları ve halkı nereye çekerseniz çekin, gerilla eninde sonunda çaya gitmek zorundadır. Kendileri geldiğinde de gerilla savaşı, kendilerini çektiklerinde de gerilla savaşır. Ona bindirir, onu vurur.

Gerilla durumu üzerine röportaj:

"Kazanacağımızı biliyoruz"

Çünkü gerillanın savaş tarzı, düşmanın güçlerini parça parça vurarak, onları yok etmek, dağıtmak ve nihayet siyasi iktidarı eline kavrayarak bu mücadeleyi sürdürmektir. Dağda, vadede, nerede olursa olsun coğrafi şekillenme bu tarzı pek etkilemez. Alanın insansızlaştırılması, gerillayı coğrafik olarak daha az avantajlı koşullarla yüzyüze bırakır. Bu da gerillanın yeni taktiklerle savaşını sürdürmesini, yeni taktikler öğrenmesine hizmet eder. Bu konudaki politikaları da, eninde sonunda ters tepecektir.

İkinci olarak devrimci örgütler ve halk açısından olayı değerlendirmek gerekiyor. Dersim gerilla faaliyeti yürüten örgütlerin yoğunlaştığı bir alan dedik. Burada partimizin yanı sıra PKK'nın gerilla güçleri vardır ve yoğun olarak bir yüklenme görülüyor. Öte yandan Devrimci Sol gerillalarının bulunduğu bir alandır. M-18 gerillalarından bir grubun bulunduğu bir alandır. Partimizin ikiye bölünmesini sağlayan ve partimizin tasfiyesi ve darbeleri olarak nitelendiği bir etap vardır. Bütün bunlar düşmanın neden Dersim'e özel olarak yüklendiğinin açıklıyor. Bütün bunları bir arada düşündüğümüz zaman, burada bir yoğun eylemlilik ortaya çıkıyor. Aynı örgütlerin, aynı kumanda merkezlerine sahip silahlı güçlerin ne zaman, nerede vurduğu belli olmayan, düşman açısından bir korku ortamı var. Gerçekten de bu yıl Dersim'de yoğun eylemler oldu, gerek partimizin güçleri gerekse PKK güçleri açısından, gerek saydığımız diğer devrimci gruplar açısından. Hemen herkes bir biçimde, kendi olanakları, kendi güçleri ve stratejileri açısından yüklenmiştir. Yani düşmanla karşı karşıya gelmiş, kurşun sıklığı, karakolları imha etme girişimleri olmuştur.

Savaşın hem derinlik hem de genişlik açısından boyutlanması halk üzerinde de bir takım etkiler yaratmıştır. Bu etki iki yönlüdür. Birincisi, halk savaşını biraz daha yakından tanımıştır. Dolayısıyla bu mücadele tavırla kurtuluşun elde edilebileceğini tahmin etme imkanını yer yer yakalamıştır. Ama genel bir yasadır, devrim çok somut bir biçimde etkilenmeye bürünme aşamasına varana kadar, halkta sürekli bir ikili ruh hali var. Yani umut ve umutsuzluğu bir arada yaşıyor. Kah gerillanın vuruşlarında zaferi görüyor, ama bu vuruşların etkili olmadığı zamanlarda da umutsuzluğu yaşıyor. Yer yer yorgun bir ruh haline giriyor. Bu, genel bir yasadır. Ama halkın ruh halini olumlu yönde şekillendirmek ve gerçekten genelde olumluyu geliştirmek mümkündür. Özellikle partimiz açısından bu yıl mümkündür. Partimiz OPK'dan sonra önüne koyduğu programda, karakolları ortadan kaldırma taktikleriyle donanmıştır.

Tasfiyeciler grubun partimiz içerisinde yaratmış olduğu bunalım ve ardından gelen parti güçlerinin bölünmesi, bu avantajımızı kullanamamıza hale getirdi. Bu yüzeysel bakıldığında eylemliliğin zayıflaması olarak algılanabilir. Ama gerçekte çok daha derin, siyasal ihanet olarak bakmak gerekir buna. Hem partimizin yakaladığı tarihsel bir avantajdır, öte yandan düşmanın da tarihsel olarak girdiği yoğun ekonomik, siyasal bunalım durumu vardı. Bu ayrılık neticesinde avantajlı duruma kullanamadık. Bu nedenle bu ayrılık sadece partiye ihanet olarak değil, devrime ihanet olarak değerlendirilebilir. Halkın umutlarıyla oynanmıştır. Çünkü halk partimizin birliği gerçekleştirmesinin ertesinde yoğun bir coşkuyla birliği karşılamıştı. Çok daha fedakar bir biçimde ve kendi oğullarını ve kızlarını gerillaya vermişti. 60'lık, 70'lik insanlar bizzat savaşa girmeye meyletmisti. Öte yandan bu birlik, diğer devrimci hareketlerle de, birbiriyle aynı düşünen ama aynı örgütlenemeler giden örgütler üzerinde de bir umut olmuştur. Bu umutları kırmakla, ihanet ettirerek. Dersim halkının moral bozukluğu bir gerçekliktir. Ama bu da partimizin doğru politikalarıyla atılacaktır. Bu süreç şunu bize öğretmiştir. Silah ihtiyacını esas olarak düşmandan karşılamaya, partinin yoğunlaşması.

Bölgenin diğer özelliklerinden biri de yoğun bir göçün yaşanmış olmasıdır. Bu göç uzun süredir yaşıyorlardı zaten. Gerek ekonomik sıkıntının getirdiği gerek zorlukların, devletin baskısına göğüs gerememek, geri bilincilli insanların gidisine neden oldu. Özellikle 93'ten sonra göçün nedenleri arasında bir de PKK'nın kitle düşmanı politikasını ekleyebiliriz. Hem devletin hem PKK'nın baskıları sonucu yoğun bir göç yaşandı. Ancak parti-

miz geçen sonbahardan itibaren, PKK'yı halka zarar verme siyasal yaklaşımından vazgeçirebilmek için yoğun bir ajitasyon ve propaganda yürüttü. PKK'yı defalarca görüşme ve ortak yaklaşımlar gösterme çağrısı yaptı. Öte yandan halkla yoğun toplantılar, özellikle köy toplantıları faaliyeti yürüttü. Orada halka kavratmak istediğimiz şeydi. Her devrimci örgütün halka karşı hata yapma olasılığı vardır. Özellikle ulusal mücadele yürüten örgütlerin hata yapma olasılığı daha yüksektir. Bütün devrimci örgütlerin yaptığı hataların halk içinde düzeltilebilecek, uzlaşabilir çelişkiler olduğunu anlatmaya çalıştık. Biz de hata yapabiliyoruz. Eleştiriniz varsa getirin, hep beraber düzeltelim dedik. Halka "PKK'ya olanak verin, kapınızı açın ama onları eleştirin. PKK'nın halka bu derece yönelmesinin sebebi, biraz da suskunluğunuzdan, eleştirmemenizden kaynaklı" dedik.

Bu eleştirilerimizin ve düşüncelerimizin halk ve PKK üzerinde olumlu etki yaptığını söyleyebiliriz. Örneğin bu yıl PKK, bazı köy toplantılarında geçen sene yaptıkları hataları yapmayacaklarını söylemişlerdir. Duyduğumuz, gördüğümüz budur. Ama tabii, bu özleştiril bir yaklaşım gibi görünse bile aslında faydacı ve yanlış yönlendirme biçiminde oluyor. Çünkü hatalar bireylere yükleniyor. Örneğin halk arasında bu politikaların sahibi olarak tanınan komutanlar, faaliyetten ya alınıyor veya cezalandırılıyor. Ve bütün bu politikanın, PKK'nın politikasının günahları bireylere yükleniyor. İşin içerisinde sınırlanmaya çalışılıyor. Bu, gerçekten tutarlı bir özleştiriri değil.

Biz halka yaklaşım konusunda diğer örgütlerin yanı sıra kendimize karşı da uyanık olmaya çalışıyoruz. Yanlış yaklaşımlarımız olduğu zaman, halkın önünde kendimizi eleştirmeye tabi tutarız.

Bu yıl göç nedeni, esas olarak devletin baskısı ve ekonomik zorluklardır. Biraz da umutsuzluktur. Son iki aydır ise devletin yoğunlaştığı terör politikası ev, arazi, orman yakma, tarla yakma, hayvanların satılmasını yasaklama, yaylaya çıkmayı engelleme, hem köylüyü ekonomik olarak yıkıyor hemde göç etmeye zorluyor. Bu göç, hala devam ediyor. Şimdi, devlet tarafından doğrudan bir biçimde köyler boşaltılıyor. Köylü, nereye sığınacağını, ne yapacağını geçimini nasıl sağlayacağını bilmediği, tam anlamıyla bulmaca gibi bir mekana doğru yol alıyor. Son durum bu.

TKP(ML) son dönemde bir ayrılık yaşadı. Buna ilişkin bölgede neler oldu? Sorunlara nasıl yaklaşıyorsunuz?

- Ayrılık terimi tam olarak süreci anlatan bir ifade değil.

Partinin MLM'yi savunun kanadını tasfiye etme hareketidir. Biz OPK'ya, Parti ve Ordu tüzüklerimizle sahip çıktık. Parti içerisinde tasfiye edilme istenen MLM'ler partiyi sahiplendiler ve tasfiyecilerlikle bir ayrılık oldu.

Ben daha ziyade ayrılık sonrası süreçten sonra olanları anlatmak istiyorum. Yani pratik olarak davranışların, yaklaşımların, politikaların, ayrılıktan henüz sonradaki partinin meşru temsilcisi olarak kabul edilmesini

den dolayı, partiye sahip çıkan PÜ, organlar ve savaşçıları tutuklama kararı çıkardılar. Bazı yaşlarımızın tutuklanarak cezalandırılması kararı çıkardılar. Bu kararlar doğrultusunda bu birliklerde P'ye sahip çıkan bazı yaşlarımızın elinden zorla silahları alındı. Yer yer bazı birliklere pusu atılarak silahlar alındı. Bazı yerlerde, halk içerisinde, köylüler huzurunda karşılaşmalar olduğunda, gerillaların silahlarını almaya yeltenen bunlar oldu. Ama halk, özellikle bu tavrını görünce yaşlarımızı sahip çıkarak, onların silahlarını almayacağını söylediler.

Bizim ve halkın doğru yaklaşımlarımız sayesinde, bu yaklaşımlarını şimdilik bırakmışa benziyorlar. Yani artık "Biz P.yiz. Gelin bize teslim olun" türü şeyler yok. Fakat şimdi özellikle son 20 gün içerisinde, faaliyette bulunan birliğimizin dolaştığı alanlarda, yeniden örgütlenmiş bulunan yerleşik örgütlü insanların, taraftarlarımızın tutuklanmasına dair kararların çıktığı haberlerini duyuyoruz. Yani bu ne yapar? Bu da gerileyecektir. Bu, ancak onları tecrit eder. Niye tecrit eder? Çünkü Dersim halkı, P'mizi değerleri ve geleceğiyle taniyor, halka karşı yaklaşımlarıyla taniyor, kendi içinde gerçekleşmiş ayrılıklara takındığı tutumlarla taniyor. Ve hiçbir zaman, ayrılıklarda şiddet kullanan bir örgüt olmadık.

Partimiz 72'de kurulduğundan bu yana bir sürü ayrılık yaşamıştır. Tasfiyeciler, hizipçi gruplar çıkmıştı. Ama hiçbir ayrılık bir insanın burnunun kanamasına dahi yol açmamıştır. Çünkü P'nin ortak düşünen insanlardan oluşan bir bileşen olduğuna düşünmüyoruz. Yani canlıdır. Farklı fikirler olabilir ve burada takınılacak tavır onları ikna etmek, onları dönüştürmek. Ama kazanamadıklarımız karşı şiddet kullanmak, onları vurmak, öldürmek gibi bir tavrımız olmadı, bundan sonra da olmayacaktır. Onların yaptığı şeyler teşhir, tecrit ve tükenmeyi getirecektir. Çünkü halk buna izin vermez. Biz buna izin vermiyoruz, koşullar buna izin vermez. Yani bizim 20 yıllık tecrübemiz ve halkın öğrendiği tecrübe, bu tür politikalara hayat hakkı tanımaz. Biz buna inanıyoruz. Bu tür davranışlarda bulunmuş olsalar bile, bizim tavrimiz kısaca kısacık olmayacaktır. Biz sonuna kadar eleştiri, sonuna kadar onları düzeltmek, kazanmak yanlısı olacağız. Tasfiyeciler kliğe ve diğer devrimci yapılarla karşı biz, hiçbir zaman kendiliğindenci, duygusal ve tepkisel tavra düşmeyiz. Bizim partimizin değerleri vardır. Bu değerler siyasaldır. Bizim bilimimizde, bizim programımızda ve bizim davranışımızda derin kökleri vardır. Biz esas olarak P. mizin değerlerine boyun eğmez. Yapacağımız şey o değerleri biraz daha güçlendirmektir, o değerleri bizim düşüncemizdeki devrimci grup, örgüt ve insanlara öğretmektir. Çünkü bunlar güzel değerlerdir, doğru değerlerdir. Halk arasındakı çelişkilerle yaklaşımda, doğruluğu sınanmış, kazanımları sınanmış, bilime dayanan tecrübelerin toplamı ve birikimidir. Yani yüzeysel değil, iş olsun diye bir bunları söyleyiyoruz. Söylemekten de yorulmayacağız, her zaman sebat edeceğiz.

Devletin son yoğunlaşmasına karşı sizin politikalarınız nelerdir?

- Daha önce de belirttiğimiz gibi, düşmanın özellikle Dersim'e yöneleceği, P'miz tarafından görülmüştü. Bu noktada, özellikle halka yönelmesi noktasında aldığımız kararlar vardı. Bunların birincisi, o dönemde göç ettirme politikasına karşı geliştirmeye çalıştığımız bir politika. Bu politika, halkın örgütlenmesi ve hem devletin baskılarını boşa çıkarmaya hem de halkın kendi değerlerini, topollarını koruyarak yaşamasını sağlamaya yöneliktir. Bu elbetteki buradaki göç durumuyla ilgili bir şeydir. Yer yer diğer örgütlerle de belli bir dayanışmayı, eylemlilik içerisinde bunu örgütlemeye çalışmaya düşündük. Diğer örgütlerle çeşitli temaslarımız, diyaloglarımız oldu. Fakat o dönemde olumlu bir cevap alamadık. Esasta, faydacı bir yaklaşıma dayanarak geliş vardı diğer örgütlerde. Kendinden bahsettim, kendi eylemi olarak göstermek ve bunu devrimci bir dayanışma içerisinde devletin halk üzerindeki politikalarını boşa çıkarmaya yerine, örgüt sovenizmini öne çıktığı bir yaklaşım tarzı vardı. Devrimci örgütlerle eylem bilgisi yapma çabaları, birleşme çabaları, bu yüzden, ilbert devletin Dersim'e yönelik saldırılarını, yoğunlaşmış saldırılarını boşa çıkarmak

halkla birlikte olacaktır. Bir devrimci örgütün yapabileceği bir şey değildir. Çünkü iş yapılırsa halkla yapılacaktır. Halkın mücadeleye katılmadığı, halkın mücadeleye seferber edilmediği bir durumda başarılı olamazsınız.

Bizim belirlediğimiz esas politika halkın seferber edilmesi ve diğer eylemlilikler ve diğer politikaların bu temelde geliştirilmesiydi. Bu noktada kendi çabalarımızla bir şeyler yapmaya çalıştık. Çeşitli köy toplantıları düzenledik.

Bu kez toplantılarda şunu gördük: Geçmişten bu yana Dersim'in genel anlamda direnişi bir geleneği olmasına rağmen, tasfiyecilerin bu alanlarda hakim olduğu dönemde kitle politikamız hayata geçirilmemiştir. Aksine halkta kopuk bir politika üretilmiş ve hareket edilmemiştir. Devrimin halk kitleleriyle olacağı anlayışından uzaklaşmış, gerillayla bu işin yapılacağı öngörülmüştür. Elbetteki bu yaklaşımın halk üzerinde etkileri olacaktır ki oldu da. Bununla beraber PKK'nın geçen sene geliştirdiği bir hareket tarzı vardı. Bunlar önemli oranda kitlelerin devrimci hareketlerden uzaklaşmasını getiren yaklaşımlardı. Dersim direniş geleneği olan bir yer ama son dönemdeki pozisyonu gözlemlediğimizde önemli oranda bir gerileme, bir pasifleşme vardır. Devletin buradaki politikalarının belli oranda yaşam hakkı bulduğunu görüyoruz. Elbette devrimci örgütler doğru bir tarzda, doğru kitle politikalarıyla hareket etmiş olsalardı, devletin politikalarını hayata geçirebilirdi. Devletin politikalarını hayata geçirebilirdi pek mümkün olmayacaktı, buradaki yerleşiklikler devletin politikalarının yaşam bulmasını beraberinde getirdi.

Bizim çabalarımız sonucu, kitlelerin bu ruh halinden dolayı istediğimiz sonuçları elde edemedik. Son süreçte özellikle ambargoya karşı direnişi örgütlemek için yoğun çabalar sarfettik. Köy köy toplantılar düzenledik. Daha önce PKK'nın ve TDKP'nin bu konuda bağımsız inisiyatifler geliştirmeye çalıştığı eylemlilikler olmuş, bunlar boşa çıkmıştı. Bizim politikamız, esas sorumluluğu üstlenmekle birlikte, diğer devrimci örgütlerle beraber hareket etmekte. Onlarla irtibatlar kuruldu, konuşuldu ve çeşitli anlaşmalar yapıldı. Örneğin Devrimci Sol'la. Ama akabinde, anlaşma yapılmasına rağmen pek çaba sarfedilmediğini gördük. Ve esasta da bizim yürüttüğümüz çeşitli çalışmalar söz konusu oldu.

Diğer bir nokta, biz şunu da görüyoruz: Devrimci hareketlerin, düşmanın saldırılarına yönelik yapacağı eylemlilikler ve düşmana yönelme durumunun halkın üzerinde yaratacağı olumlu etkilerle birlikte şu andaki pasifize olmuş durumun belli oranda yıpratılıcağı, atlatılacağı düşünmüyoruz. Bu anlamda çeşitli çabalarımız oldu. Örneğin son Beşevler eylemi. Bu eylem, hem devlete bu alanda istediği gibi at oynatamayacağını göstermek açısından, hem de halka moral kazandırmak açısından çok önemli rol oynadı. Özellikle Ovacık halkının pasifize olmuş durumunun belli oranda sarsıldığı bir gerçektir. Ama elbetteki bunlar bir-iki eylemle çözülecek sorunlar değildir.

Biz bu temeller üzerinde hareket etmeye çalıştık ama bu aşamada olayı P'nin içerisinde bulunduğu durumu beraber ele aldığımızda, halkın pasifize olma durumu da dikkate alındığında büyük başarılar elde etme, devletin politikalarını boşa çıkarma pek mümkün görünmüyor. Ama belli başarılar elde edilmiştir. En azından halkın seferber edilmesine, politikleştirilmesine dayalı çeşitli adımlar atılmıştır. Bu da, geçmişten önemli oranda bir kopuştur, geçmiş yıllarda halktan uzak politikalar üretilmesinden bir kopuştur.

Halkı seferber edebilmek için düşündüğümüz diğer bir nokta ise, sadece sorunun Dersim'le sınırlı olmadığını, sorunun Türkiye halkının sorunu olduğunu ve diğer insanların da harekete geçirmektir. Bu noktada, parlamentolar ve kitle örgütlerine dayanışmaya çağırın, halkın imzasını taşıyan yazıların gönderilmesi önerisinde bulunduk. Belli adımlar atıldı bu noktada.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Sonuç baştan ortaya konulduğu halde, halkın içerisinde bulunduğu durum, devrimci örgütlerin yaklaşımları, aynı zamanda P.mizin tasfiye girişimiyle içerisinde bulunduğu durum ve bunun halk üzerindeki etkisi istediğimiz so-

DEVAMI 22 SAYFADA

Her toplantı ve görüşmede değişikliğe uğrayan hükümetin kamu çalışanları sendikaları kanun taslağının serüveni meclis Anayasa Komisyonunun "Memurlar Sendika kuramaz, ancak dernek statüsüyle örgütlenbilirler" kararıyla ilginç bir noktaya geldi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırladığı 28 Ocak 1994 tarihli kamu görevlileri sendikaları kanun taslağının genel gerçeğinde bakın neler denmiş:

"Demokratik (I), sosyal (I) ve hukuk(I) devleti olmanın en önemli ilkelerinden biri de örgütlenme özgürlüğüdür!"

1982 Anayasası kamu görevlilerine sendika kurma hakkını açıkça tanımamış; ancak yasaklamamıştır. Yurttaşların tüm haklarının Anayasa'da tek tek sayılmasına olanak bulunmadığı gibi, buna gerek de yoktur... Bu nedenle kamu görevlilerinin sendika kurmaları ve üye olmaları Anayasamızdan kaynaklanan bir engelin söz konusu olamayacağı açıktır. Nitekim Danıştay birinci dairesinin oybirliğiyle verdiği 22 Nisan 1992 tarih ve 147 sayılı kararda, kamu görevlilerinde dahil olmak üzere herkes sendika kurma hakkı tanınmasına ve konunun yasal olarak düzenlenmesine Anayasal bir engel bulunmadığı açıkça belirtilmiştir.

Genel gerekçede daha sonra Türkiye'nin onayladığı sendikal hakların kaynaklarını oluşturan uluslararası sözleşmeler sıralanarak, "Böylece ülkemiz, kamu görevlileri de dahil, tüm çalışanlara sendikalaşma hakkını tanımayı esasen üstlenmiş durumdadır." tesbitini yaptıktan sonra, koalisyon protokolüne gönderme yapmış."

Gelişmeleri alt alta koyduğumuz zaman ilk ayda akla gelen tam bir komedinin yaşandığıdır. Hükümet ve bakanlığın yasa taslağı ile ilgili genel gerekçelerini, yine hükümet ağırlıklı Anayasa komisyonu yok sayıyor. Deyim yerindeyse "siz yalan söylüyorsunuz" diyor. Biraz derinlemesine ve bilimsel olarak düşünürsek gelişmelerin bir komedi olmadığı, egemenlerin ve onların temsilcisi olan komprador burjuva devletinin içinde bulunduğu krizin aşılması doğrultusunda uyguladığı politikaların bütünlüğü olduğunu görürüz. Yükselen sınıfsal ve ulusal mücadele karşısında devlet muhalif tüm sesleri "hizaya getirme" saldırısı içindedir. Böyle bir ortamda da kamu emekçilerine sendikal hak ve özgürlüklerini kullandırma hakkı verebi-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Hükümetten kamu çalışanlarına yeni tuzaklar

bir mi? Böyle bir tavır kendi sınıfsal konumuyla asla bağdaşmaz.

Çünkü toplumsal muhalefet susturulursa o zaman burjuva feodal devlet; çürümüş, kokmuş ve yolsuzluklarla kalbura dönmüş vurgun ve talan düzenlerini sürdürebilir. Emekçileri iligine kadar sömürebilir. Ekonomik terörün yanında militarist devlet terörüyle Kürt halkını soykırımdan geçirebilir, köyleri yakıp yıkıp viraneye çevirebilir, ormanları ve doğayı tahrip edebilir. Devrimcileri- demokratları, yurtseverleri "sürek avı" yapar gibi yargısız infazlara, gözaltı kayıplarına, kontro cinayetlerine tabi tutabilir.

Bu köşeden kamu emekçilerinin kendi meşru ve fiili mücadeleleriyle ve şehitler vererek kazandığı mevziler seçim oyunlarına, parlamentolarına ve kısırlı lobi faaliyetlerine endekslenmeden yine kendi özgüçleriyle korumalarını ve yeni mevziler eklemelerini hep dile getirdik. Sürec bizi haklı çıkardı. KÇSP ve EŞ-GÜDÜM sendikalarının yaptığı ortak değerlendirme de "kamu emekçilerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi bir oaktan bu yana yasa teklifine endekslenmiştir. Bu çizgiden hızla uzaklaşmalıdır tesbiti yapıldı. Reformizmin rüzgarına kapılmanın beyhudeliğinin tesbiti ve gerçekliğin yakalanması başından bir olumluluk görülmektedir. Sorun, kamuoyuna açıklanan eylem takvimi bu tesbite destek veriyor mu, dahası bu tesbitin pratiğini yaratabiliyor mu? Böyle baktığımızda caydırıcı eylem biçimlerini ve 89-90'larda yakalanan mücadele çizgisinin ruhunu bu eylem takviminde görmek mümkün görülmemektedir.

Kamu sendikaları iş kolları bazında çeşitli sıkıntılar yaşamaktadır. İşyerleride güçlü örgütlülükler yaratılmamıştır. Geçmişte eylemlerde

kitleselliğin yakalanmasında önemli işlevler gören TUM BEL-SEN, EĞİT-SEN gibi sendikalarda, özellikle TUM BEL-SEN için işyerlerindeki yönetim değişikliklerinden ötürü saldırıların yoğunlaşmasıyla bir duraksama süreci yaşanmaktadır. Bunun yanında özelleştirilmenin yaşandığı TUM HABER-SEN, ENER-SEN gibi sendikaların tabanında bir canlılık ve dinamizm görülmektedir.

Bugün kamu çalışanlarının gündemine aldıkları sorunlardan biride konfederasyonlaşma sorunudur. Konfederasyonlaşma gündeminin birinci maddesine oturtulmak isteniyor. Güç birliğinin üst biçimi olan konfederasyon ihtiyacının ziyade hükümetin yasa taslağına uyarlanmaya çalışılıyor. Gerek iş kollarında mevcut sendikaların güçlerini birleştirmeleri, gerekse üst örgütlülükler, güçlü platformlar yaratmak mücadeleye ivme kazandıracakı doğrudur. Bu doğruya ulaşmanın temeli mücadele alanlarında atılmalıdır. Ve sürece damgasını vuran ilkelere bağlı kalınmalı ve bunlardan taviz verilmemelidir. Buna örnek EĞİTİM-İŞ ve EĞİT-SEN 'le birleşmesini ve eşgüdüm sendikalarının KÇSP ile konfederasyonlaşma için oluşturdukları kurulu gösteriyoruz. Daha önce, kamu çalışanlarının platform çalışmalarını sürdürülürken, Eğitim-İş'te bir iki toplantıya katılmıştı. KÇSP'yi bir araya getiren ilkelere itiraz edip platformdan ayrılıp, etrafına bazı sendikaları alarak eşgüdümü oluşturdu süreci içinde. KÇSP kamu emekçilerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde önemli işlevler yaparken (Ankara yürüyüşleri, iş bırakma, vizite, kitlesel basın açıklamaları vb.) EŞ-GÜDÜM rotayı meclise çevirmiş ve kitleyi pasifize etmek yolunda hayli çaba sarfetmişti.

Konfederasyonlaşma çalışmalarının hızlandığı bu süreçte birlikte eylem ve iş yapmamış hantal bir yapının üzerine yeni bir platform (adı konfederasyonda olsa) oluşturmak mevcut olumsuz durumu korumak vede bürokratik yapılanmayı üstte kast haline getirmektir ki kamu emekçileri buna oldukça dikkat etmelidirler.

Birlik tabanda, eylem içinde, pratikte sağlanmalıdır. Hükümetin çeşitli tuzaklarına karşı ancak böyle bir birlik ve eylem hattı ile karşı konulabilir.

IHD'den paralı eğitime hayır

İstanbul/ Özgür Gelecek 5-10-94 tarihinde IHD Çocuk Komisyonu Eğitime Katkı Payı adlı genelgeyle ilgili bir basın açıklaması yaptı. Ve bu genelgenin kaldırılması için M. Eğitim Müdürlüğüne dilekçe verdi. Sömürüye dayalı faşist düzenin her alanda olduğu gibi eğitim alanında da çözümünü kendi koyduğu yasalari çiğneyerek keyfi uygulamalarıyla çözmede bulunmuş. Ve okullarda uygulanan kanunsuz kuralıysa para toplama bir yasallık kazandırmaya gayretine girmiştir. Son olarakta okullarda toplanan odun, kömür, kayıt paraları yanısıra hiç yasallığı olmayan "Eğitime Katkı Payı" adı altında bir genelge yayınlayarak okullardan zorla para toplamaya çalışıyor. Öğretmen, öğrenci ve velilerin bu tür haksız uygulamalara dair tepkisini dile getiren protestolar yapıyorlar ama tabi bu "Sayın Devlet büyüklerimiz!" hiç ilgilendirmiyor ve öyle bir durum yaratıyor. Bu konuya dair İstanbul IHD Şubesi 5-10-94'te Milli Eğitim Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması yaparak "Eğitime Katkı Payı" adlı genelgenin yasalarına ve uluslararası anlaşmalarda yer alan ve TC'nde altında imzası bulunan Çocuk haklarına aykırı olduğunu belirterek olayı protesto ettiler. Ardından Milli Eğitim Bakanlığı'na gönderilmesi için İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'ne, TC Anayasalarına aykırı bu genelge ve benzeri uygulamaların kaldırılması için bir dilekçe verdiler.

TC'nin 1961, 73 ve son ola-

rakta 82 anayasasında yer alan ilköğretimin herkes için zorunlu ve parasızdır hükmü hatırlatılarak TC'nin kendi koyduğu yasa ya uymaya çağırıldığı dilekçede devletin kendi yapması gereken hükümlülükler ve görevleri vatandaşlara yüklemeye çalışıldığını da değinilerek şu sözlerle yer verildi;

"Milli Eğitim İl Müdürlüğü'nün genelgesinde elektrik, su, yakıt, küçük onarım, kartıysa, telefon, vs. okul zorunlu giderleri için harcanacağı belirtilen EĞİTİM KATKI PAYI ile uluslararası sözleşmeler, anayasa ve yasalarla, devletin yükümlü olduğu hizmetlerin öğrenci ve velilere aktarılması, uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Anayasalara aykırıdır. Evrensel bildirmede temel haklar arasında sayılan Anayasada belirtilen temel eğitim-öğretim hakkının çiğnenmesidir."

Eğitim ve öğretim hakkının herkese eşit ve parasız olması istenen ve bu tür haksız uygulamaların ortadan kaldırılmasını isteyen IHD. Çocuk hakları Komisyonu üyeleri İst. Milli Eğitim Müdürü Necati Akayla bir süre görüştüler. Görüşmede Necati Bey gelenleri hiç dinleme gereği bile duymadan sürekli kendi konuşması yanısıra okullarda uygulanan haksız uygulama ve para toplama savundu ve hatta beni bizi destekleyin dedi. Ayrıca devletin yasalarını bu konudaki yasanızlığını ve acizliğini dile getiren sözler söyleyerek demek ki bu tür uygulamaları yasaya yokla der

de onlarda olur" dedi ve TC'nin bundan sonra her alanda yaptığı gibi eğitimde özelleştirmeye gidebileceğinin sinyalini verdi.

Bunun üzerine Cumhuriyet gazetesi muhabinin "Ama bu haksız ve kanunsuzluğun yanında yer almasını basından ve kamuoyundan isteyemezsiniz. Madem ki hukuk devletidir ona göre neden hareket edilmiyor" sorusu üzerine Necati Bey, "biz sizi severiz, sizde bizi böyle kötü şeyler düşüncemeyin bunu hal ederiz" diyerek gazete muhabinini satın almaya çalıştı.

IHD yetkililerinden bir bayanın "Siz bu genelgeyle devletin yapması gerekenleri velilere yükleyorsunuz. Bütün yolsuzluklara, vurgunlara hayali ihracatçılara aktarılan paralar eğitime aktarılsa olmaz mı, neden devletin görevlerini vatandaşların omuzlarına yükleyorsunuz? bunu isteme hakkı yok devletin" sözlerine karşılık ise "bunlarla uğraşmayın, gidin başka şeylerle uğraşın bunlarla uğraşmaktan görevinizi yapamıyorsunuz." yanıtını verirken insan haklarına ne kadar duyarlı olduğunu gösteriyordu.

Tabi bu tek tek TC bakanlarının, müdürlüklerinin, yetkililerinin kolluk güçlerinin söylemleri düşünceleri değil.

Faşist devletin esas politikasıdır istediği gibi ülkede at koşturmak, parça parça ülkeyi satmak, emp. peşkeş çekerek, haksız, hukuksuz uygulamalarla zulümlerle halkı yıldırıya getirmek ve kendi kasasını doldurmak.

Tutsak yakınlarına zulüm

Mersin/ Özgür Gelecek 22.09.1994 günü Konya E Tipi Kapalı Cezaevi'nde, siyasi muhkuamların görüş hakkı cezaevi savcısı ve idaresi tarafından gaspedildi. Daha önce 22 günlük açlık grevi sonucu elde edilmiş olan ailelerin getirdikleri yiyecekleri içeriye verilmesi hakkı keyfi gasp edildi. Bunun üzerine tutsaklar görüşe çıkmayarak olayı protesto ettiler. Ülkemizin dört bir yanından nice zorluklarla gelen aileler devletin ve Konya Cezaevi idaresinin kokuşmuşluğunu bir kez daha gördüler. Olayı protesto etmek için Konya Adliyesi önünde bi-

riken yaklaşık 40-50 civarındaki aile cezaevi savcısının ikiyüzlülüğü ile karşılaştı. Ailelere mahkumlarla görüşüleceğine dair söz veren savcı, cezaevine gelince "Tutsaklar çıkmıyor, elimden birşey gelmez" diyerek gardiyanlarıyla haber gönderdi. Bunun üzerine aileler cezaevi önünde protesto için halaya tutuşup, tiliilerle seslerini tutsaklara ulaştırmaya çalışarak daima yanlarında olacaklarını duyurmaya çalıştılar.

Saat 17:00'a kadar bekleyen aileler yakınlarıyla görüşmeyince oradan ayrılarak dağılmak zorunda kaldılar.

PANEL!

BASIN VE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN NERESİNDEYİZ?

Konuşmacılar:

Sosyalist Basın Platformu
Çağdaş Hukukçular Derneği
Çağdaş Gazeteciler Derneği
Özgür Ülke Gazetesi
Hava İş Sendikası

Yer: Ankara Birlik Tiyatrosu Kocamustafapaşa
Ötobüs son durağı/İSTANBUL
Tarih: 21.10.1994 Cumartesi Saat: 14:00

Diyarbakır zindanlarında yine katliam

Haber Merkezi- 4 Ekim günü Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde Erdoğan Dicle adlı bir tutsağın sorguya götürülmek istemesine, tut-sakların direnmesi sonucu başlayan olaylar-da PKK davasından tutuklu Ramazan Öz-türk (17) adlı bir mahkum katledildi, 20'si ağır olmak üzere 120 tutsak da yaralandı.

Tutsaklara sis ve gözyaşartıcı bomba ile jop ve kalaslarla yapılan saldırıda ağır yaralananlar hastaneye kaldırılırken, 360 tutsak Antep Cezaevi'ne sürgün edilerek özel baskı ve işkence uygulamaları altına alındı. Ayrıca koğuşlarda yangın çıktı ve silah seslerinin de duyulduğu öğrenildi. Ambulans ve itfaiye araçlarının yığıldığı cezaevinden, sürekli tut-sakların slogan sesleri gelirken, askerler ve polisler, görüş için cezaevine gelen tutsakla-rın yakınlarına da saldırdı. Cezaevine gelen tutsakların yakınları, içerden dumanların yükselmesi ve tutsakların slogan seslerini duymaları üzerine cezaevi yönetimi ile görüşmek istediler. Ancak polis ve askerler bu insanların isteklerine jopla karşılık verdiler. Tutsak aileleri konuyla ilgili olarak şunları

10:30 sıralarında cezaevine itfaiye arabala-rı, panzer ve ambulanslar geldi. Biz de olay-la ilgili bilgi almak için yönetimle görüş-mek istedik. Bunun üzerine bize joplarla saldırdılar, birçok kişi yaralandı. Cezaevi içinden dumanlar yükseliyordu, içeriden de slogan sesleri geliyordu. İçeride olanlardan haberimiz yok. Bilgi alamıyoruz. Ama sal-dırının hala devam ettiğini sanıyoruz. Am-bulans ve itfaiye araçları sürekli cezaevine girip çıkıyor."

Olay hakkında açıklama yapan Diyarbakır Valisi Doğan Hatipoğlu "Olay Cumhuriyet Savcısı'nın bir tutuklunun ifadesini almak istemesiyle çıktı. Cumhuriyet Savcısı bir tu-tuklunun ifadesini alamayacak mı? Ölü ya-da yaralı olup olmadığı konusunda birşey söyleyemem. Olayla ilgili geniş açıklamayı ancak, hazırlanacak olan rapordan sonra verebilirim" dedi.

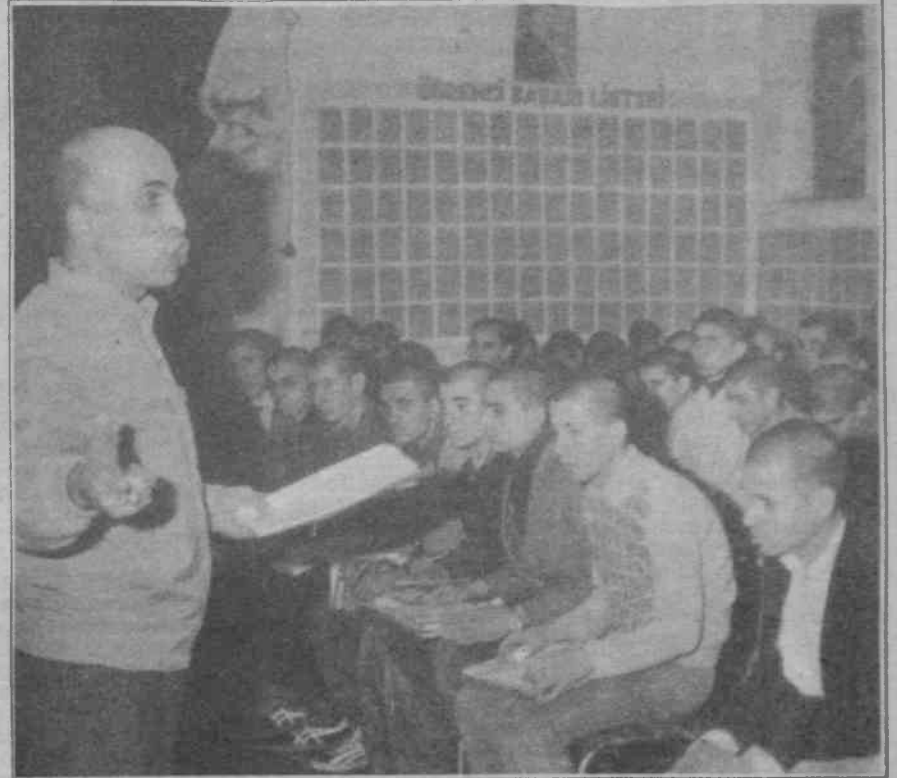
Ancak bu saldırıda bulunan bir erin itirafları, Diyarbakır Valisi Hatipoğlu'nu yalanlı-yor. Er in anlattıklarına göre Diyarbakır Valisi Doğan Hatipoğlu saldırıyı önceden planlayıp sabah içtimasında askerlere söyleyerek uygulamaya geçmiştir. Saldırı-yı Doğan Hatipoğlu'nun cezaevi dışından telsizle yönettiği ayrıca Cumhuriyet Baş-savcısı, savcılar, cezaevi başgardiyasında emirler verdiği ortaya çıktı. Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı'nda görevli bölük ko-mutanının askerlerine "PKK'lileri katletmek vaciptir. Bugün sizi göreyim aslan Mehmet-çiklerim!" dediği ve daha önceden hazırla-nana çivili kalas, cop, zincir ve sopaları ceza-evine saldırı öncesi getirildiği öğrenildi. Sal-dırıya katılan Cezaevi Müdürü Mahmut Ça-çan, "Saldırım!" emriyle tutuklulara saldı-rıyı başlattı. Saldırıya, tutsaklar tarafından "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!" slo-ganıyla karşılık verildi.

Saldırı sonucu birçok tutsakta yanık ve darp izleri olduğu ve hastanelerde yoğun bak-ım altına alındıkları öğrenildi.

Ayrıca cezaevine yakın binalarada baskın yapan polislerin, Resul Bakır ve kimliği he-nüz tespit edilemeyen bir kişiyi gözaltına al-dıkları öğrenildi. Polisler cezaevine yakın bi-naların kapatılması için halka baskı yaptığı belirtilmiştir.

SAĞMALCILAR'DAKİ TUTSAKLARDAN PROTESTO

Öte yandan Bayrampaşa'da tutuklu bulu-nan siyasi tutsaklar saldırıyı protesto etmek

"Eğitim Çalışmaları"ndan bir görüntü. Türkçeyi dahi zor konuşan tutasakların 56 marşı ezberlemesi zorunlu. Amaç itiraftaştırılmak.

çin 1 günlük sayım vermediler.

7 ekim salı günü görüşe gelen tutsak ya-kınları, tutuklularla birlikte saygı duruşun-dan sonra "Diyarbakır'ın Hesabı Sorula-cak!", "Özgürlük Mahkumlarına Kalkan Elleri Kiracağız!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" şeklinde slogan attılar.

PKK, PRK (Rızgari), TKP(ML), TDKP, TKP/ML, MLKP (K), HKG, EKİM, TKEP/L, TDP, DY, TKEP, THKP-C/ HDD dava tutsakları yaptıkları bir basın açıklamasında şöyle dediler: "Özellikle Kürdistan cezaevlerinde 12 Eylül faşist rejiminin baskı, sindirme, iha-net ettirme uygulamalarını aratan ölçüler-de yoğun işkence ve baskı uygulamalarını Diyarbakır, Erzurum, Elazığ, Muş cezaev-leri başta olmak üzere Kürdistan'daki tüm

cezaevlerinde tutulan tutsaklara ihaneti ve itiraftaştırmayı dayatmaktadır.

30.9.1994 tarihinde tüm cezaevlerine ge-nel bir teftişe çıkan Adalet Bakanlığı yetki-lileri Diyarbakır katliamının sinyallerini vermiş ve tutsaklara;

"Katliam Diyarbakır'la sınırlı kalmaya-cak, peyderpey tüm cezaevlerinde uygulan-maya konulacaktır" diye tehditte bulunmuş-tur."

Açıklamada; tüm yurtsever, devrimci, demokrat kamu-oyu, demokratik kurum ve kuruluşlar, kendi-ne insanım diyen herkese, Diyarbakır zin-danlarında gerçekleştirilen katliama karşı seslerini yükseltme ve pratikte tavır alma çağrısında bulunuldu.

Diyarbakır Cezaevi duvarlarında Kenan Evren resmi ve "Türk" kelimesi eksik olmuyor.

söyledi; "4 ekim günü cezaevine gittik, saat 14:00'de görüş olacağını söylediler. Saat

Diyarbakır zindanlarının geçmişine kısa bir bakış

Haber Merkezi- Diyarbakır Cezaevi'nin üç-beş paragrafı, sayfaları, kitaplarla anlatılması mümkün değil. Diyarbakır Ceza-evi, TC. işkence tarihinin simgesidir. Ceza-evinde insanların imha edilmesini, çıkabi-lenlerin ise fiziksel veya ruhsal bakımdan sakat kalmasını öngören bir zihniyetin sim-boldür. Tek kelimeyle bir vahşettir. Özel-likle Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım'ın ceza-evi sorumlusu olduğu dönemlerde, Say-ğon zindanlarını aratmayacak vahşetlerin yaşandığı 80'li yıllarda Diyarbakır Ceza-evi'nde yaşanan vahşetle ilgili kısa bir dö-evim yaptığımızda karşımıza çıkan tablo şu:

ÖLENLER

Kasım 1981 Ali Sarıbal Cezaevindeki insanlık dışı baskılara karşı mücadele eden Ali Sarıbal koğuştaki iki işbirlikçi tarafından gardiyanlara işpiyonlanmasyla diğer tutukluların gözü önünde sopa, jop, sandalye vb. ile döverek ölümüne neden olmuşlardır.

17 Mayıs 1982- Ferhat Kutay, Necmi Öner, Mahmut Zengin, Eşref Anyık (33. koğuş) Cezaevi ortamını protesto etmek için üzerlerine nefis dökerken kendilerini yak-tılar. Protesto eyleminden sonra işkence ya-pıldı. Ölüm nedenleri kayıtlara intihar ola-rak geçti.

17 Mayıs 1982- Bedri Tan, Ferhat Ku-tay, Necmi Öner, Mahmut Zengin ve Eşref Anyık'in kendilerini yakmalarından sonra, koğuşlara saldıran cezaevi görevlileri tara-fından dövülerek öldürüldü.

21 Mart 1982- Mazlum Doğan (35. ko-ğuş). İşkence ve itiraf politikasını protesto için kendini asarak intihar etti.

Agustos 1982- 14 Temmuz 1982'de ce-zaevindeki işkenceyi protesto etmek için başlatılan ölüm orucunda Kemal Pir (7.9.1982) M. Hayri Durmuş (12.9.1982), Akif Yılmaz (15.9.1982), Ali Çiçek

(17.9.1982). Ölüm orucunda iken su içmek istedikleri halde günlerce su verilmedi. Da-ha sonra verilen su, ya güneşte ısıtılıyor, ya da önce cezaevindeki farelere ıçırılıyordu. **M. Hayri Durmuş** ölüm orucu süresince beton zeminde yatıyordu. Cezaevi dokтору ve askeri hastane psikiyatristi gözetiminde psi-kolojik işkence yapıldı.

23 Ocak 1984 - Necmettin Büyükkaya (24. koğuş). Ocak 1984'te cezaevi subayla-rından Ali Osman Aydın, Abdullah Kahra-man, blok subaylarından adı tespit edileme-yen bir üstteğmen, başçavuş ve cezaevi mü-dürü Birol Şen denetiminde 24. koğuşta yapılan toplu işkence sırasında ağırlaşıarak hastaneye kaldırıldı. 23 Ocak 1984 günü hastanede öldü.

Remzi Aytürk (24. koğuş). Necmettin Büyükkaya'nın ölüm haberini alınca, ceza-evindeki işkenceyi protesto etmek için ken-dini asarak intihar etti.

Mart 1984- Cemal Arat (2.3.1984), **Or-han Keskin** (5.3.1984) (35. koğuş) Ceza-evindeki işkence ve baskıları protesto et-mek için ölüm orucuna girdiler. Ölüm oru-cunda iken idarenin baskı ve işkenceyi sür-dürmesi sonucu öldüler.

SAKAT KALANLAR

Nebi Şahin (31. koğuş)- Aralık 1982. İşkence sonucu çenesi kırıldı.

Derviş Celik (31 koğuş)- Şubat 1982. Kalçası kırıldı, tedavi edilemediğinden sak-at kaldı.

Burhan Akdağ (35. koğuş)- Mart 1982. Yere dökülen yemeği yalamayı reddettiği için çenesi kırıldı.

Ramazan Dora (36. koğuş). İşkencede darbeler sonucu kaburgaları kırıldı.

Ahmet Yilmazer (36. koğuş)- ? 1982. İşkenceyle kaburgaları kırıldı.

M. Anzalı Aslan (İsk. 36. koğuş, Şi. İndi-gazisi) ? 1982. Kulağıyla çakıya çarptı.

Ali Sarıbal katledilenlerden

me sonucu felç.
A. Kadir Denli (36. koğuş) ? 1981. Fa-laka nedeniyle felç.

Fuat Cavgun (36. koğuş)- Eylül 1982. Cezaevi koşullarını protesto etmek için yaptığı ölüm orucundan sonra yatalak.

Müslüm Elma- Ocak 1984. Ölüm oru-cundan sonra beyincik erimesi.

Recep Maraşlı- Ocak 1984. Ölüm oru-cundan sonra beyincik erimesi.

Cemal Miran- Ocak 1984. Ölüm oru-cundan sonra sakat kaldı.

Hamit Kankılıç- Ocak 1984. Ölüm oru-cundan sonra sakat kaldı.

COP SOKMA İŞKENCESİNE UGRAYANLAR

Adı Soyadı- Olay tarihi
1. Yaşar Soyar (2 kez) Şubat- Haziran 1992
Osman Tutlu (2 kez)

Necmettin Büyükkaya katledilenlerden.

3. Halit Süleyman (1 kez)
4. Sino Albayrak (1 kez)
5. Bozan Karatay (1 kez)
6. Hüseyin Ceylan (1 kez)
7. A. Selam Ergin (1 kez)
8. Şükrü Görmüş (1 kez)
9. Şabri Şahin (1 kez)
10. Mahmut Karakuş (1 kez)
11. Buba Taş (1 kez)
12. Ahmet Cin (1 kez)
13. Ferit Aydın (1 kez) 1983
14. Rıza Doğan (1 kez) 1981
15. Remzi Beşkat (1 kez) 1982
16. Selim Dündar (1 kez) 1982
17. Cemal Ozer (1 kez) 1982
18. Erdem Bozansoy (1 kez) 1982
19. Osman Zeren (2 kez) 1982
20. Ali Eroglu (2 kez) 1982
21. Ali Ceylan 1982
22. Yusuf Kızılcınar 1982
23. Şehmus Kızılcınar 1982
24. İsmail Çardak 1982
25. Hamit Sezgek 1982

İran Komünist Partisi Kürdistan'da örgütleyebilir mi kitleleri? Kürdistan Komünist Partisi, Türkiye'de mesela Ege'de, Karadeniz'de, İç Anadolu'da kitleleşebilir mi? Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne bakalım. Bu genel bir addir. Herhangi bir ulusun adını damga gibi taşımıyor üzerinde. Bu adlandırmada herhangi bir ulusal rengine rastlayamazsınız. Bununla birlikte, Sovyetler Birliği'nde her ulus, kendi komünist Partisini kurmak zorunda kaldı. Ülkenin adı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ydı. SBKP bu ülke adına oldukça uygundu ve Bolşevikler istese diğer komünist partilerini kurduramazlardı. SBKP'yi Jakobenvari bir tutumla tüm cumhuriyetlere dayatabilirlerdi.

Ulus gerçeği, sınıf gerçeği kadar katı ve kabaddıdır. Kendisini dikkate almayanları tarihin ayırtıcı deryasına havale eder. 1971- 1972'de Türkiye'de bu gerçeğin en fazla dikkate alanlar ve dönemin en ileri görüşlerini getirenler TKP(M-L) kadrolarıydı. Bunları, TİİKP'liler izliyordu. TKP(M-L), ulusal soruna ilişkin Leninist teoriyi esaslı bir şekilde özümlemesine rağmen Kürdistan'ın özgül durumunu kavrayamıyordu. Bolşevik ve özellikle de Çin deneyiminden kurtarmayacak durumdaydı kendisini. Ezen ulusta olduğu gibi ezilen ulusta da sınıf çelişkisi ön plandaydı. Bu anlamda Ege'yle, Botan arasında bir fark yoktu. Taktikler, dostlar, düşmanlar vs. her iki yerde de aynıydı. Tibet'te ÇKP tarzı, SSCB'de Bolşevik tarz, aynen Kürdistan'da da geçerliydi. Bu dev devrim deneyimlerine rağmen TKP(M-L)'nin, Kürdistan'ın özgül gerçeğini görüp buna uygun, özgül politikalar üretmesi, o günkü şartlarda oldukça zordu. TKP(M-L)'nin geçmişteki Kürt ulusal ayaklanmalarına yaklaşımı olumlu ve doğruduydu. Kürt tarihini, Kürt ayaklanmalarını ve özellikle de Güney Kürdistan'da ki ulusal savaşı inceleme fırsatını bulamadı. TKP(M-L)'yi Kürdistan'da güçlendirecek devrimci teori, inceleme gereken bu gerçeklerde gizliydi. Çin'de, ÇKP'nin ulusal sorunu tam anlamıyla çözemediği gerçeği, TKP(M-L)'nin aklının ucundan bile geçmiyordu o dönem. TKP(M-L)'ye göre Bolşevikler, ulusal sorunu esaslı bir tarzda çözmüşlerdi. Modern revizyonistler ise, Ruslaştırma po-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Ulus gerçeğini ciddiye almak

litikalarıyla bu sorunu deforme etmiş, tarihin gündemine yeniden sokmuşlardı. Stalin dönemindeki hataları göremiyorlardı.

1974'den sonra TKP(M-L)'nin ulusal soruna ilişkin görüşleri, 1972'deki görüşlerin tekrardan başka bir şey değildir. Kuzey Kürdistan'da, tarihinde görülmemiş derecede kapsamlı, kesintisiz, uzun süreli ve çok yönlü bir savaşa rağmen, bu savaşın beraberinde getirdiği değişikliklere, alt üst oluşlara rağmen, ulusal soruna ilişkin tek bir görüş getirilememiştir. TKP(M-L)'nin 1972'deki Milli Mesele'si, 22 yıllık bir süreye rağmen, olduğu gibi kalmış, geliştirilmemiştir. Bu görüşleri tartışma yada geliştirme çabaları ise parti içinde tutunamadı. Musa'nın ÖN EMİR'inin yetersizliği, geliştirilmesi gerektiğini söyleyen her yahudi, Cemaat'ın gazabına uğradı.

Hiçbir devrim, kendinden önceki devrimlerin teorilerini birebir tekrarlayarak başarıya ulaşmaz. Değişen, ilerleyen yaşam, her zaman, değişimi karşılayan, kendi ilerleyiş hattını aydınlatan yeni görüşleri talep eder. Siz, Marx'ın ve Engels'in teorisiyle Rusya'da ya da Lenin'in teorisiyle Çin'de devrim yapabilir miydiniz? Siz, çöken sosyalist ülkeler pratigiden, köklü dersler çıkarmaksızın ve de bu derslerle Marksizm- Leninizm'i geliştirmeksizin, yapacağınız yeni devrimi Marksizm- Leninizm'le yaşatabilir misiniz?

Bugün Kürdistan'da dikkate değer kaç antagönist çelişki var? Sayalım: 1- Ezilen Kürt ulusuyla, ezen ulusun egemen sınıfları arasındaki çeliş-

ki. Buna ulusal çelişki de diyebiliriz. 2- Kürt feodalitesiyle Kürt köylülüğü arasındaki çelişki. Buna toprak çelişkisi de diyebiliriz. 3- Kürt proletaryası ile Kürt burjuvazisi arasındaki çelişki. 4- Kürt egemenlerinin kendi aralarındaki çelişkiler (a- burjuvalarla feodaller arasında; b-Türk işbirlikçileriyle, işbirliğine ve suç ortaklığına karşı olanlar arasında; vs. vs...)

Bugün Kürdistan'ın en çok meşgul eden çelişki hangisidir? Yukarıdaki dört çelişkiye bakın. Acele etmeyin. Ensenizi kaşıyarak yanıtınızı verin. Vereceğiniz yanıtla baş çelişkili belirlemiş olacaksınız.

Kürdistan'daki bu çelişkiler ocağının gerçek demircisi kimdir? Tüm halkı çevresinde birleştirerek, bu çelişkileri çözecek ve Kürdistan'ın sınıfsızlığa götüreceği olan sınıf hangisidir? İşte TKP(M-L) kadroları, 1972'de bu sınıfı göremediler. Göremedikleri için de bu sınıfın partisini, Kürdistan Komünist Partisi (Marksist- Leninist)'i kuramadılar. Kürdistan'daki baş çelişkili yanlışı tesbit eden kadrolar, Kürt proletaryasını ve halkını, Türkiye Proletaryasının partisi önderliğinde örgütleyip seferber etmeye kalkıştılar. 1972'de iki kardeş parti TKP(M-L) ile KKP(M-L), doğru bir çizgide, koordineli, birleşik bir savaşla işe koyulmuş olsalardı, bugün nasıl bir manzara ile karşılaşırız bilemiyoruz. Türkiye ve Kürdistan Birleşik Sosyalist (ya da Halk) Cumhuriyeti yolunda ne kadar mesafe katedilirdi bilemiyoruz.

1987'de bir arkadaşımla birlikte, bu konudaki görüşlerimizi kaleme alıp yukarılara göndermiş-tik. Başkalarını bol keseden eleştiriyorum ama bende basmakalıpçı ve tekrarcıyım. 1987'de yazdıklarımı tekrarlıyorum. Tekrarlayınca hızla yazıyorum. Keyifli oluyor. Fax makinasının ıcadı iyil oldu. Yazdıklarım dosyamda kalıyor. Dana çobanıyım. Kaybolan danaları arıyor, bulamayınca oturup ağlıyordum. Daha sonra yazılarımı aramaya başladım. Şimdi arıyorum. Ulusal sorun üzerinde düşünmenin zamanıdır.

Oruçoğlu'na ve okurlara açık mektup

Okurlarınızda takdir edeceği gibi her yayın organının bir amacı ve buna uygun düşen politikası olmak zorundadır. Gazetemiz de MLM bilimiyle donanmış olarak, sınıf bilinçli proletaryanın ideolojik- politik hattında yayın yapan; çeşitli milliyetlerden proletaryanın ve diğer halk sınıf ve tabakalarının gözünü kulağını ve sözcüsünü olarak yayını sürdürüyor bir gazetemizdir.

Haberinden, yorumuna, makalelerden köşe yazılarına kadar bu çerçevede hareket etmekte; kişisel imzalı ve imza sahibini bağlayan yazılara yaklaşırken de genel perspektifi bu olmaktadır.

Bu çerçevede; zaman zaman köşe yazıları ve yazılarına ilişkin açıklama yapma zorunluluğu da doğmaktadır.

Düzenli okurlarımız biliyor, özellikle P. partisi içinde ortaya çıkan ve partiyi tasfiye etmeye yeltenen darbeci klik sonrasında güçler dağılık olmakla yüzyüze gelmiştir.

Ozellikle bu süreçte yazarmız M. Oruçoğlu ile birkaç kez gazete sayfalarında tartışma yapmak zorunluluğu doğdu. Biz, yazar arkadaşlarla gazete sayfalarında polemik yürütülmesinden yana değiliz. Hoş bir durum olmuyor. Yazar ile yayın politikamız ve sürecin ihtiyaçları doğrultusunda polemigin kendi aramızda yazışmalarla yada konuşmalarla yürütülmesinden yanayız. Ancak, M. Oruçoğlu'nun ilişkin kamuoyuna açık tartışma yapma zorunluluğu da doğuyor. Şimdiki de öyledir.

Biz Oruçoğlu'nun yazılarını yayınlamak yaklaşımını ve anlayışını kitlelerin denetimine sunarken, aynı zamanda iç polemik yürütürsek, inadına

inadına benzeri tutumu sürdürme çabasından da vazgeçme anlayışıyla hareket ettik, ediyoruz.

35. sayımızdaki yazısı ortadadır. Sürece hizmet etmez bir yazıdır. Bir dizi de yanlışlık taşımaktadır. Şimdi yayınladığımız yazı, daha 2. MK sürecinde, sonrası komün çizgisinde ve sonrası iki ülke, iki parti, iki program çerçevesinde açığa çıkıp mahkum edilen sekişyoncu anlayışta bir yazıdır. Özgün yanları seksiyonculuk anlayışına temel yapılmaktadır. Ve örneğin "Türkiye proletaryasının partisi"ni sadece Türk proletaryasının partisi olarak kavramakta ve eleştirmektedir. Yine, örneğin, Kemalizm mikrobundan muzdarip, Türk milliyetçiliğinden hasta ve hatta TC devletine desteğe yatkin bir TİİKP'ni 72'deki TKP(ML) kadrolarından sonra ulusal soruna en doğru bakanlar olarak ilan edebiliyor. Ve gerek daha önceki yazılarının bazı bölümlerinde, gerekse de özellikle 35. sayı ve bu sayımızdaki yazısıyla P. Partisinin programına karşıtlığını yansıtmanın fırsatını bulduğunu sanmakta ve kullanmaya çalışmaktadır. Gazetemiz tartışma yayın organı değildir. Bunun bilinmesi gerekir.

Aksi bir tutum yanlış ve haksızdır. Oruçoğlu neyin nerede ve nasıl tartışılacağına bilenlerden birisidir. Fakat yöntem, alan ve zaman- bile bile- yanlış kullanılmaya çalışılmakta ve "yanlış oldu" ağız sen benli kuvuyorsun?" ağ getirilmektedir.

Oruçoğlu gerçekliğinin bilinmesi için sözkonusu yazısını yayınlarken, sorunun kamuoyu tarafından görülmesi de isteniyor.

İzmir DYP kış uykusunda

İzmir/ Özgür Gelecek- "Büyükşehir Belediyesi'ne çok sayıda MHP kökenli işçi alındığı" idiaları DYP'de rahatsızlığa neden olmuş.

Özfatura Başkanlığa geldi geleli, basında ve kamuoyunda defalarca bu konuyla ilgili yazıldı.

Seçim döneminde MHP'nin seçimden çekilmesi ve özfatura'yı desteklemesi, MHP'nin şartsız- koşulsuz hükümeti desteklemesi uzun zamandan beri yapılan hesapların sonucudur. Hükümet, ülkenin birçok yerinde; Kürdistan'da özel timler, kontrgerillalar, valiler, kaymakamlar, emniyet müdürleri, polis kadrosunun büyük çoğunluğu, Milli Eğitim Bakanlığını'da, Belediyelerde vb. bir çok alanda denetimi ve yönetimi MHP kadrolarına bırakmıştır.

Özfatura Ülkü Ocakları tarafından "milliyetçi başkan" diye karşılanıyor. Milliyetçi Başkan da geri durmuyor, her türlü desteğini sunmayı ihmal etmiyor.

Büyükşehir Belediye arabalı ile Vuslat gecesinde ilanlarını astırıyor, belediye için birçok işletmesinde işçileri çıkarıp, yerine MHP'li kadroları alıyor.

Bunun da büyük bir usta taktikle varıyor DYP'li ele

işçi fazlalığı var diyor, "DYP'li kadroları işe almıyor" DYP'lilerde çareyi İçişleri Bakanı'nda aramaya başlıyorlar. İçişleri Bakanı'nın sanki bunlardan haberi yokmuş gibi. Daha bir hafta önce İçişleri Bakanı İzmir'deydi, bunlar onun emirleriyle yapılıyor.

MHP kadroları sürekli provokasyon yaratmak için büyük çabalar sarf ediyor. Bornova'da üç kişinin polis ile beraber dövülmesi, Karşıyaka Ülkü Ocakları Derneği'nin açılış gününde bizzat kendileri veya polisler tarafından alana yakın bir yere bomba konuyor, hiçbir etkisi olmuyor. Polis ve MHP'liler omuz omuza "Kahrolsun PKK" diye slogan atıyorlar.

Özellikle son bir-iki yıl içinde devlet destekli MHP örgütlenmesi, Ülkü Ocaklarının birçok ilçedeki açılışları, vuslat geceleri büyük oyunlar için hazırlanıyor.

Devrimci durumun ivme kazanmasıyla birlikte, bütün dönemlerde olduğu gibi, bu dönemde de bilinçsiz insanlar gerici- faşistler tarafından kullanılmaktadır.

Tüm devrimci- demokrat, yurtsever kısaca insan olan herkesin bu konuda du/du/ olması gerekir.

Arya'ya polis baskını

İzmir/ Özgür Gelecek- 29 Eylül günü saat 16:30 sularında 20-25 arası sivil polis ARYA Kültür Ve Sanat Merkezi'ni basarak Metin Yavuz adındaki biri gözaltına alındı.

Baskın esnasında ikisi çocuk toplam yedi kişi bulunuyordu. İçerde bulunanlar dışarıya çıkarıldıktan sonra polisler aramaya ve talana başlıyor.

Bütün kitaplar, dergileri, gazeteler duvarlardaki afiş ve resimler, folklor giysileri yerlere dağıtılıyor, herşey darmadağan ediliyor. Kendi çirkefliklerini bunaklıklarını, psikolojik rahatsızlıklarını yansıtmak için yazı tahtasına tebeşir ile iki ayrı yere "üç hilal" çiziyorlar.

Amirlerine telsiz bağlantısı ile buradaki işlerini bitirdiklerini ikisi çocuk yedi kişininde ellerinde bulduklarını söylüyorlar. Kendilerine verilen emir doğrultusunda Metin Yavuz dışındakileri serbest bırakıp saat: 20:00 sularında bir kaç sivil ARYA'nın bulunduğu sokakta bırakarak gidiyorlar.

1 Ekim günü ise İHD İzmir Şubesi YK ARYA Kültür Ve Sanat Merkezi'ni açık tutulması için bütün ARYA çalışanları tekrar çalışmalarına devam etmesi ve ARYA'yı açık tutmak için kendilerinde destek olması için yönetim kurulu üyelerinden birinin ARYA'da kalacağını belirterek DKÖ'nün yaşamlarını sürdürmek için her koşul altında dayanışma içerisinde olmaları gerektiği belirtildi.

Evrensel Kültür Merkezi YK adına da konuşma yapan bir arkadaşta bütün maddi ve manevi destekleri ile yanlarında olduklarını belirtti.

Evrensel Kültür Merkezi YK adına da konuşma yapan bir arkadaşta bütün maddi ve manevi destekleri ile yanlarında olduklarını belirtti.

Müze kurarak insan hakları korunamaz

Adana'da senelerce adliye olarak kullanılan geçmiş yüzyılın kadievi, insan hakları müzesine dönüştürülmek için kültür bakanlığından yardım bekliyor.

Adana'nın Sarıyakup mahallesinde bulunan Kadievi'ni insan hakları müzesi yapma yolunda girişimlerde bulunan kişi ise Adana Barosu Başkanı Aydın Çoşar.

Kadievi'ni Müze haline getirmek için İl Kültür Müdürlüğü'nün Koruma Kurulu Genel Müdürlüğü'ne başvuruda bulunan Çoşar, Kültür Bakanlığı'na "insan hakları ihlalleri konusunda sürekli eleştirilen ülkemiz böyle bir müze ile aklanmış olacak" şeklinde konuştu.

Çoşar'ın kaygısı ne olabilir ki, yoksa TC insan hakları ihlalleri, işkencehaneleri, gözaltında kayıpları, yargısız infazları, toplu katliamlarıyla ünlü bir ülke mi ki! TC'nin vicdanı bu konuda rahat. Ne var ki MHP'li faşistlerden oluşan özel timin bıyıklarını kestirerek görüntüsünü değiştirerek nasıl amacını ve yaptığı katliamları gizleyebileceğini sanıyorsa, bir müzeyi kurarakta "insan haklarını savunulur!" Ama tek sorun tarihi binanın müzeye dönüştürülmesi için 10 milyar liranın gerektiği sorunu.

Herşey için şimdidir zaman...

Korkularımızı, boşalmış bir şarjör gibi fırlatıp attık. Yeniden yağladı harbi'lerde yaşamı. Yivlerin ve setlerin gizemli karanlıklarını aklımızın yıldızıyla aydınlattık. Bütün yeteneklerimizi son zerrisine kadar kullandık ve yeniden ürettik kendimizi; altın günlere sunmak için özgürlüğü.

Sesiz kalabalıkların ortasında, füyüsesi an be an kışalan bir bombayız şimdi. Uç yanı mavi sularla renklenmiş bir tuvalde ihtilalin kızıl doğumuna gebeyiz; yürüdükçe yazılan ve yazıldıkça yürüyen partizan ihtilaline... Kör gecenin gözlerinde beslenen ihbarların, derin yaralar açan acılarına sevgililerimizin hasretini bastık. Konaklama yerlerinde uzun mektuplar yazdık yüreğimizi ateşleyenlere... Geceleri düş uykularında şehrin kapılarında girişimizi özledik. Sönmemiş ve söndürülmemiş ayaklanmaların kapı altlarından atılan bildirilerine imzamızı attık. Şehirleri kuşattık İbrahim'in gözleriyle. Bazukanın kahredici ritminde dans eden gerilla sabahlarında vurgunlar yedik, düştük ve düşürdük, yılmadık.

Ölüm mü? O, sadece yaşamın bir blöfüdür bizim için ve biz kazanmanın blöfü görmekten geçtiğini bilecek denli çılgınız. Yaşamında riske yer vermeyenin özgürleşemeyeceğini bilecek denli zeki... Rehin alınmış günlerimizi ustaca özgürleştiriyoruz şehrin üst geçitlerine astığımız ihtilal pankartlarımızla.

Partizan rüzgarlarının içimizi ferahlatan toprak kokusunu soluklayarak inadına direniyoruz zindanlarımızda. Zincirlerin ayak bileklerimizimizi acıtan tutsaklığı kinimizi biliyor. Ve biz yeraltı tünellerinin sularında güneşin yedinci rengine denk düşen bir hayatı karşılıyoruz.

Gerilla, on büyük sanat'ı yaratıyor. Tuvalde kırmızı noktalar... kızıla yoğunlaşıyor dalga dalga, uykulu göz kapakları açılıyor sancıyla. Ayaklarımız altındaki bu yeşil halı saklıyor bizi; doğaya aşklanıyoruz. Bağına basıyor bozkır yorganı ateş yürüyüşlü adımlarımızı.

.../...
Bir an olsun duraksadığımızda ürküyoruz. Bir gün daha mı geciktik devrime? Birgün daha mı zulmün çarıkı dönecek? Birgün daha mı

özlenecek sevgililer? Kiraz akşamlarında söyleşiler bir gün daha mı beklenecek? Telaşsız ama hızlı, heyecanlı ama sakin kanatlarımızı açıyoruz bir ülkenin geleceğine. Oynak ve sıkı adımlıyoruz yarın'ı. Yarın'ı bugünden yaşıyoruz.

Boğaz hattından geçen gemi sirenleri, kazanılacak dünyamızın halaylarına katılıyor. Direnç türküleri parça parça besteleniyor kırkların kurumuş eteklerinde. Son ayaklanmanın provaları yapıyor fabrika önlerinde. Üniversite anfilerinde yumruklar kürsüleri dövüyor. Kuşlamaların yüreğinde sevinç gözlerinde yeşil bakış çocukların; çıplak ve yorgun ellerinde umut.

Bütün gözler ve bütün kulaklar Partizan yürüyüşünde. Bütün beklentiler gerillanın ellerinde. Ve halkın elleri, gerillanın mermi yemişi gülüşünü okuyor. Halk, gerillalanıyor. Ve öncü kurmay gururlanıyor toprağın cömertliğinde.

Hiçbirşey için gecikilmiş değildir ve herşey için şimdidir zaman.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

"Yakın tehlike" düşünceye

413 sayılı kanun hükmündeki kararname ile başlayan süreç, "Terörle" mücadele yasa-sı"ndaki değişikliğe değin geldi. Birincisi SS kararname-siydi, yani "sansür"ü ve "sürgün"ü dayatıyordu, devlet. İkincisi, ise basını ve düşünceleri cezalandırmanın "yasası"ydı, Kürt ulusal sorununa ilişkin ve sosyalist fikirlerle ilişkin cezalar yağdırmıyordu.

Gelinen noktada "düşünceyi ifade özgürlüğünü engelliyor" diye hükümetin SHP kanadı; "demokratikleşelim" ve "düşünceyi özgürleştirelim" diyor. Ancak yapılacak değişiklikler tamamen bir aldatmacadan ibaret...

Bir iş yapıyormuş görüntüsüyle hareket eden iktidar; kendi sömürü sisteminin sarsılmaya başlaması üzerine her dönem ısıtıp ısıtıp sunduğu "Demokratikleşme" projesini bir kez daha sunmuş oluyor. Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal; "Dışarıdan Türkiye hiçde iyi gözüküyor, altından birşeyler kayıyor" diyor. Eh, SHP'nin çabası da dışarıdaki görüntüyü makyajlamaktan öte gidemiyor.

Durum böyleyken yeniden ısıtılan değişiklik önerisi neyi içeriyor, ona bakalım:

Güya; "Terörle mücadele yasa-sı" ... Köy yakmalar, gözaltında kayıplar, devlet-mafya ilişkisinin terörüne suskun! Her neyse?... Yasa şimdiye kadar kime ceza verdi? Düşünelim! ... Basıml.. Yapılacak değişikliklerle kapsam biraz daha genişletiliyor. "Terör örgütlerine yardım ve yataklık eden" ya da "açık ve yakın tehlike yaratacak şekilde desteklemek amacıyla propaganda yapan" denerek önüne gelene cezayı yağdırmayı hedefliyor. Önceden hapiste yüzlerce aydın vardı, şimdiki durumda bu binleri geçecek.

Sağına bakma, soluna bakma! Düşünen herkese artık soluk alma hakkı bile verilmez oluyor...

Yasada önerilen değişikliğin her satırı muğlak... Uygulamanın her aşaması keyfil... MGK'nin isteğiyle emir ve komutayla yapılan değişiklik yeni birşey getirmiyor.

Peki ne tartışıyor bunlar?

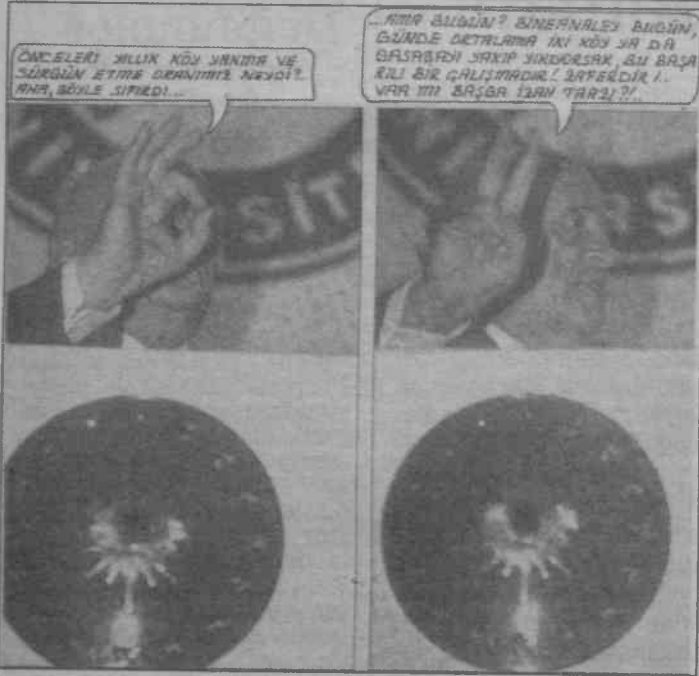
Yapay sorunlar, yapay çözümler... Kendin çal, kendin söyle! Ancak semeresi emekçi halkın sözcülerine düşünce üretene...

Maalesef sosyalist yayınlara yeni bir 12 Eylül geliyor.

ÇİZGİLERLE

KONUŞAN FOTOGRAFLAR

ÖZGÜR GELECEK YILIN KÖY YANINDA VE SÜRÜM ETME DEĞERİNİ KAYDIL. ANA, SÖYLE SIFIRDI...

...AMA BİLGİN? BİNEFALEK BİDİN, GÜNDE DİKTALAMA İKİ KÖY YAT DA GİSİBİRİ YAKIP YIKORSAK, İSU BAŞA EĞİLİ BİR ÇALIŞTIRDIK! İZAFEDİK İ. VAR İMİ BAŞAR İZAV TARZI?

EMNİYET KOŞESİ

Polis Memuru Ahmet, Polislikten Atıldı!..

Tencere Dibin Kara Haber Ajansı-

A rada sırada gazetemiz Özgür Gelecek'te "Kafam Karıştı Bana da Ananın" başlığı ile yazılar yazarak "annayamadığı" yerleri soran polis memuru Ahmet, polislikten atıldı.

kısa ismi UYYTM olan "Umut Yayımcılığın yayımlarını Toplatma Masası" amir Halis Yayıntoplaman'ın dün düzenlediği basın toplantısındaki açıklamasına göre memur Ahmet'in polislikten atılmasının nedeni "Yeterince rezil olan şerefli Türk polisinin en belirgin özelliklerini deşifre ederek rezilliklerini daha da yükseltmeye hizmet etmek" ve "ütüsüz gömlek ve pantolon giyerek değerli emniyet mensuplarımızın çapulcular sürüsü olduğu imajını yaymak" olarak gerekçelendirilmiştir.

Toplantı sırasında bir gazetecinin "Sayın Yayıntoplaman;

polis memur Ahmet aylar öncesi "yazmaya" başladı. Şimdiye kadar niye atmadınız da şimdi atıyorsunuz, ne iş yani?!" diye sorması üzerine "Beyefendi, beyefendi zıvalamayın allasen! Biz Umut Yayımcılığın yayınlarını okuyor muyuz ki; kimin nerede ne yazdığını bilelim. okumadan toplatıyoruz! UYYTM'daki bir arkadaşımız yazıyı görmüş.

Benim bilgilerime saygılarımla takdim edince de gerekeni derhal yaptık" diye cevap veren yayıntoplaman "Gazeteyi okuyup size haber veren polis memuruna gazeteyi okuduğu için bir işlem yapacak mısınız?" şeklindeki bir soruya da "Yok. Onun işi" diye cevap vermiştir.

Bu arada gelen diğer haberlere bakılırsa, polislikten atılır atılmaz gözaltına alınan ve onüç gün sohra da tutuklanan Ahmet hakkında Başsavcı Drakula idam istemiyle dava açmış.

"Temiz Eller Operasyonu"

T.C. devletin "olmazsa olmaz" işlerinden biri olan rüşvetin, Selim Edes ile Engin Civan isimli iki kenenin anlaşamayıp silahları devreye sokmalarıyla tekrar ayyuka çıkması yüzünden zevahiri kurtarma "çabasına" düşen İçişleri Bakanı Nahit Mentеше, bunun için bir "Temiz Eller Operasyonu" başlatacaklarını söylemiş. İlahi "bakan" bey. O" elleri " temizlemek için değil bir, hergün bin operasyon yapsanız, üstüne bir de besmele çekip "Yedi ırmağın suyu ile yıka"sanız bile temizlenmeyeceğini bilmiyor gibisiniz. (!) Hani "haddimiz olmayarak" ve de "İçişlerinize" karışmak gibi olmasın da (!), benim fikrimi sorarsanız, ancak tenişir paklar.

"Aranıyor"

"Demokratikleşme" den ne anladığını şimdiye kadar bilmem ne kadar kere "ispat" eden ve "Demokratikleşme olmadan özelleştirmeye imza atmam" diyen Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal'a, 4 Ekim 94'teki toplantıda SHP Grubu'nun da destek vermesi üzerine, sinirlenen Genel Başkan Karayalçın, "Bu benim yoğurt yişiğim. Başarılı olamazsam, başkası gelir ve parti onun yoğurt yişiğine göre yönetilir" diyerek toplantıyı terketmiş. Sulandırıp ayran yaparak içtiğini "yoğurt" olarak göstermedeki "yeteneklerinize," birşey demiyoruz. Bizim merak ettiğimiz, içinizden yoğurt yiyebilecek nitelikte birinin olup olmadığıdır.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) İ?Ö.1.yy'da aristoteles'in felsefi eserlerinin belirli bir bölümünü belirtmek için kullanılan, Ortaçağ felsefesinde teolojiye bağlanan, Descartes, Leibniz, Spinoza gibi 17. yy filozoflarının doğa ve insan bilimleri ile sıkı bir bağlantı içinde kullanılan; ancak 18. yy'da Wolff gibi filozoflarca ortadan kaldırılan, çağdaş zamanlarda ise; bilgedeki tek yanlışlığı ve subjektivizminden ötürü bir anti-diyalektik düşünce metodu olarak ortaya çıkan idealist felsefe 2) Maddenin yaratılmazlığı ve yok edilemezliğinden ötürü dünyanın sonsuzca sürüp gitmesi 3) Değişik konnotasyonları olan, gerçeğin değişik görünümüne ilişkin genelleştirilmiş bir bilgi ve açıklama sistemi-Kenarları eşit olan geometrik bir şekil 4) Ters, bir çoğul eki-"Parayla, ...'in kimde olduğu belli olmaz" 5) Onu, bir çeşit "ilk madde" olarak ele alan ve mekanik özdeşleştirilen antik filozoflarda da geçen, klasik fizikte ise Newton'un mutlak mekanını dolduran homojen ve mekanik bakımdan esnek bir ortam olarak anlaşılan, ama; deneysel araştırmalar tarafından çürütülerek relativite teorisinden de kovulan metafizik araştırmalar tarafından çürütülerek relativite teorisinden de kovulan metafizik kavram- Krallık 6) İşaret- Ters, şehir- Acemi 7)Yetersiz- İsviçre'de bir şehir-Tersi, mağara 8) Sahip, iye veya yeterlilik- Su 9) Ters, terazi gözü- Herhangi bir konudaki üstünlük, ustalık 10) Yalnızca "ontolojik" değil,

ayanda, epistemolojik de bir öğreti olan, düşünce ve bilgiyi, bir varlık ve gelişme hali olarak göz önüne aldığı kadar, şeylerin ve fenomenlerin gelişme süreci içinde, ne olduklarını ve ne olmakta olduklarını ve gelecek bakımından neyi içerdiklerini dikkate alan, doğanın, toplumun ve düşüncenin gelişmesini yöneten genel yasaların bilimi

YUKARDAN AŞAĞIYA

1)Özel felsefi anlamıyla bilgi yolu, en genel anlamıyla ise, gerçeğe yaklaşım, doğa ve toplum fenomenlerini inceleyiş tarzı- TKP(ML)'nin BK'lerinden birinin adı 2) Doğum yaptırın-Görece, geçici 3)Çağdaş mantık ve matematikte, geçerli tüm dengelem kurullarının uygulanmasıyla ispatlanan kesin biçimde kurulu bir teorideki her bir önerme-Amavutluk'un para birimi 4) Bulunur yerin caddesi, bölge semt vs. belirtilerek yazılması- Ters, yankı, yansıma 5) Varolan ve gelişen herşeyin kedi özünü ve yasalarını, kendi aksiyonunun ve gelişmesinin sonuçlarını kendi bağnında taşıdığı belirten kavram 6) Fransızca "O" zamiri- Brezilya'da bir şehir- Ters, ilave 7)Bir batında doğan iki kardeş- Ters, kan akrabalığı bağlarıyla bağlanan, ilkel Komünal sistemin ana üretim nüvesi olan insan grubu 8)Bir yerde oturma, eyleşme- Satraçta yenilgi 9) (Argo'da) prestij- bir Nota 10)Geleneksel felsefi anlamda, dış dünyanın duyumsal ampirik yansıması, tecrübe

SOLDAN SAĞA

1) ÇARKAVA- AT 2) ATOMİKOLGU 3) TAM- RA 4) İRA- ENTARİ 5) ŞANS- FON 6) MK- AST- BG 7) ASTRONOMİ 8) ARAKANA 9) AYOL- LADES 10) BALIK- YETİ

YUKARDAN AŞAĞIYA

1)ÇATIŞMA- AB 2) ATARAKSİYON 3) ROMAN- OL 4) KM- SARALI 5) AİLE- SOR 6) VK- NATNAL 7) AORT- OKAY 8) LAAF- MADE 9) AG- ROBINET 10) TURING- ASI

"Baba koş! yine Clinton'a birisi bir yeri satıyor!"

M ünker ve Nekir'in yerini alsa, doğrudan "cennete" gidecek olanları bile cehenneme salavatsız postalatacak türünden "ahiretlik" sorular da soran on yaşındaki kızım Özlem, biraz meraklı bir çocuktur. Öyle ki, O'nun soruları karşısında ben bile birkaç kez parmaklarımın eklem yerlerini tespih boncuğu "niyetiyle" kullanarak "Yaa sabır!" çektim.

Birkaç ay öncesiydi. Mandela ile Clinton tokalaşırken sormuştu bana:

- Baba, Clinton'la (kızım Clinton'u tanıyor) bu adam niye tokalaşıyor?

Onun kavrayabileceği türden ifadelerle, haklı bir mücadelenin emperyalizme neden ve nasıl teslim edildi-

ğini anlattım ve ekledim:

- Kısacası kızım, ülkesini ve halkını sattı!

Eylül'ün başlarıydı. Euro-news adlı haber programını izlemek için koltuğa kurulmuşum. Ocağın üstündeki çay suyu kaynayıp taşınca, ben mutfığa koştum. Çaydanlık ve bardaklarla cebelleşirken haberler de başlamak üzereydi. Birden Özlem bağırılmaya başladı..

- Baba, baba koş! Yine birisi Clinton'a bir yer satıyor! Mutfaktan boynumu uzatıp TV'ye baktığımda haber programının jeneriğinde Arafa ve Clinton toka yapıyordu.

SÖZÜN ÖZÜ

Recep AYDIN

Tutsak bir Partizanının yaşamından ve kaleminden

Hava açık ve temizdi. Gökyüzünde karanlığı aydınlatan ayışığı geceyi gündüze çevirmişti. Derelerden kurbagaların şarkıları geceyi kaplamış ve bunlara da çekirgeler eşlik ediyordu.

Bir patikanın zikzaklı çizgilerinde belirli aralıklarla yürüyen genç ve yaşlı insanlar kömlere doğru yaklaşıyordu. Az sonra kömlerin sağına soluna mevzilenerek öncü olarak köme giren yoldaşlarını koruyorlardı. Öncü olan genç yoldaştan biri, bir kömün kapısını vuruyordu. Kendi diliyle içeriden bir sês uyukulu uyukulu "kimsiniz" diyordu. Öncü yoldaş "Biziz korkma" dedi onun diliyle. Yaşlı bir amcaydı bu. Belliki heyecanlanmıştı. Emin olmak istercesine tekrar sordu "sizler kimsiniz". Öncü yş. sorudaki gizemi ve sıcaklığı çözmüş, uzun süredir kendilerini beklediklerini anlamış daha fazla bekletmek istememişti amca "biziz biz PARTİZAN'lar"

Yaşlı amca kapıyı açtı. Genç insan çevrede ne var ne yok dedikten sonra mevzilenen yoldaşlarına parolayı vererek köme gelmelerini sağladı. Mevzilerinden çıkan PARTİZAN'lar birer birer içeri girdiler. Genciyela yaşlısıyla çöşku doluydu PARTİZANLAR. Belliydi uzun soluklardan, uzun yürüyüşlerden geldikleri, çok çatışma yapıp açık bir meydan okuyuştan geldikleri belliydi. Açıkça okunuyordu gözlerinden. Bu can bu tende kaldıkça/ kazıyacağız kökünü/ emperyalizmin, feodalizmin/ ve komprador kapitalizmin.

Evde yaşlı amca, kızı, oğlu ve karısı vardı. Kaldırdı hepsini PARTİZAN'ları görmenin sevincini onlarda yaşasın istiyordu. Çay koydurdu kızına. Oğluna odun getirmesini söyledi. Karısı da sofraya yağ, çökelek ve kavurma indirdi.

PARTİZAN'lar kaç tepe aştıklarını belli etmeksizin gelen köylülerle sohbet ediyorlar, onların sorunlarını dinliyor, çözümler getiriyorlardı ve devrimin gerekliliğini, devrimin soylu günlerini anlattılar. Sorunların gerçek çözümünün devrimle gerçekleşeceğini,

Demokratik Halk Devrimi için neden tek yumruk olmamız gerektiğini anlattılar.

Yaşlı amca bir bir bakıyordu PARTİZAN'lara. Şu köşede oturan cılız kadın gerillanın dağlarda ne de yaman savaştı olduğunu düşündü. Onlara daha güzel şeyler sunamamanın acısını yaşadığı, koşuşturmasından belliydi ve sanki içten içe ağlıyordu yaşlı amca.

Dışarıda nöbetçi PARTİZAN kendisinden sonraki nöbetçiye çevreyi tanıtırdaydı sonra içeriye girip kendisi için hazırlanan yemeği yemeye başladı. Dışarıda gece olmasına rağmen aydınlık ve sıcak hava.

Komutanın işaretleriyle birer birer ev sahibi ve köylülerle tokalaşıp dışarı çıktı PARTİZAN'lar. Kömde evsahipleri, köylülerde gittikten sonra yalnız kaldılar. Yaşlı amca evin balkonuna çöktü. Cebinden sigara tabakasını çıkarıp kalınca bir sigara sardı kendisine. Yanına kızı, oğlu ve karısı da çöktü konuşmuyor düşünüyorlardı sadece. Aradan bir vakit geçmişti ki silah sesleri geceyi kapladı. Yaşlı amca elindeki sigarayı irade dışı düşürdü. Heyecan ve endişe dolu garip bir duygu kaplamıştı içini. Şimdi ayakta duruyordu hepsi. Nedendir birden karısına ve çocuklarına içeri girmelerini söyledi. Şimdi içindeki gözyaşları dışa vuruyordu kendini. Kendisinde içeri girdi. Tabakasından bir sigaralık tütün daha çıkarıp sardı. Karısı ve çocukları ses etmeden yataklarına girdiler. Uyumuyordu hiçbiri. Yaşlı amca gözlerini toprak dama dikmişti. Cebinden tütün tabakasını çıkarıp bir sigara daha sardı ve gözlerinden halen yaşlar akıyordu.

Sabah olmuştu ve askerler kömün etrafını geceden sarmışlardı. Askerler ve komutanları gün ışığı ile birlikte büyük- küçük demeden bütün köyü dipçikle tartaklayarak köy meydanına toplamışlardı. Yaşlı amca, kızı, oğlu ve karısı da meydanıydı.

Sonra ölü bir PARTİZAN ve ardı sıra elleri arkadan zincirlenmiş yaralı bir PARTİZAN kız. Ağzı kan içinde. Meydanın ortasına getirilip bir dipçik

daha vurdu komutan. Patlamıştı kaşısı. Sol tarafındaki kan daha hızlı akmaya başladı. Yaşlı amca PARTİZAN kızı bakıyor, içten içe ağlamaya devam ediyor ve ayakları düşmek üzere olan bedenini zor taşıyordu.

Komutan "Konuş kapıyı size dün kim açtı" dedi. "Size verecek hiçbir şeyim yok" dedi PARTİZAN kız ve o an yaşlı amcayla gözgöze geldiler. Yaşlı amca sloganlaşan mesajı ürpererek almıştı. "Yoldaşlar bu yola feda ise başımız/ kesindir zaferimiz/ susmasın silahımız" titredi meydan, titredi köylüler, komutan ateş emrini ver-

mişti çoktan. Düşerken uğruna herşeyi adadığı düşüncelerini son bir kez daha haykırdı PARTİZAN "Gerillalar ölmez, Yaşasın HALK SAVAŞI" yere düşen PARTİZAN'la usulca yere düştü yaşlı amca. Yumruğunu sıkı, dağlara dikti başını ve artık ağlamıyordu. Orada yanbaşında kurşuna dizmişlerdi yaralı PARTİZAN kız ve bir şafak vakti dağlar bir kez daha isyan etti kahpe pusulara hain namullara.SELAM OLSUN BİR AVUÇ DİRENCİ GÜZELLEYNLERE, BİN SELAM OLSUN SİLAH ELDE TOPRAGA DÜŞENLERE.

BABA ERDOĞAN

"Bu gün unutmuş
güzelliklerin özlemi
Vuracak ışıklı gözlerine,
döneceksin!
Uzattığın elleri sıkıca
tutacağım
Ve sevinçli yangınlar
ortasına
Götüreceğim seni"

Ölümünün 4.
yıldönümünde saygıyla
anıyoruz

Hamburg, PARTİZAN okurları adına
Ali GÜLEN, Zeynep SAVAŞ

FETHİ ÖZDEMİR

Bir halay vardı
yeryüzünde
Kavga ritminde
Siz ömrünü
sallayanlardınız
mendil diye
Ölümler bize
gelin gele
Mendilinizin
düştüğü yerde

Dağları çatlatan korkunç çığlıklarını
İşitmekteyiz ölümün
Gelinler bize
Gülüşleri düşerinizin yeryüzüne benzeyen
Gök gözlü günyüzlü bebeler getire...

ÖZLEM SÜRGEÇ

Paris

Özgür Gelecek ve YDG okurları

12- 13 sayfanın devamı

nuçlara ulaşmamızda engel oluşturdu. Bölgedeki diğer devrimci örgütlerle ilişkilerinizi açar mısınız? Devrimci örgütlerin birbirleriyle olan ilişkileri ne durumdur?

- Bölgede bulunan devrimci örgütlerle ilişkilerimiz, kendi açımızdan istediğimiz düzeyde bir ilişki değil. Yani kötü bir ilişki olarak tanımlanabilir. Bunu, parti programımızın halk içindeki sınıflar yaklaşımına dayanarak söylüyoruz. Biz en genel anlamıyla halkın birliğinden yanayız. Daha üst düzeyde, dünya işçi ve emekçilerinin birliğinden yanayız. Biz P.mizin kurulduğu günden beri bunun çabasını veriyoruz. Biz, DHD mücadelesinin pratik uygulayıcısı olmakla birlikte, bu devrimi tüm halk sınıf ve tabakalarına yaymak istiyoruz. Bu açıdan da çeşitli sınıf ve tabakaların temsilciliğine denk düşen diğer devrimci örgütler ve gruplarla en azından faaliyet yürütmüş olduğumuz bölgelerde geçici, uzun veya kısa vadeli eylem birliklerinden, güç birliklerinden ve dayanışmalarından yanayız. Bunun zaman zaman adımlarını da attık. Belgelerimizden ve yazışmalarımızdan görülebilir. Özellikle askeri alanda eylem birlikleri çağrılarımız eylem birliklerini samimiyetle isteyen çağrılarımız vardır bazı örgütlere, özellikle PKK'ya. Ancak şimdiye kadar çağrı yaptığımız, eylemleri için, işbirliği için örgütlerden herhangi biri çağrımıza olumlu olarak yanasmış ve bunu olgun bir biçimde cevaplamış değil. Sadece savaş koşullarının getirdiği bir takım fiili dayanışmaların olduğu zamanlar olmuştur. Örneğin, geniş bir bölgede düşmanla karşılaşma olduğu zaman, yani yakın alanda çatışma sürüyorsa bir örgüte devlet arasında, ordumuzun buna müdahale ettiği olmuştur. Yer yer başka örgütlerin, bizim çatışmaya girdiğimiz zamanlarda müdahaleci davrandığı zamanlar olmuştur. Bunlar sadece zorunluluk ve zorunlu dayanışma duygusunun sonuçları. Ama biz şunu istiyoruz. Bunu içselleştirmek gerektiğini düşünüyoruz. Gerçekten devrimci sorumluluk, bunu gerektirir. Nihayetinde, bir ülkede yürütülmesi olan mücadele bir birlikle sonuçlanmak zorundadır. Bunun için iradi çabalar gerekir. Yani irade dışında kendiliğinden gerçekleşmiş birlikleri beklemek yeterli iradi olarak yapılabilir şeyler, yani eylem birliklerini, iş birliklerini hayata geçirmenin halkın çıkarları gereği olduğunu düşünüyoruz, devrimin çıkarları gereği olduğunu düşünüyoruz. Savaş içerisinde, can bedeli mücadeleye giren devrimci örgütlerin çıkarları gereği olduğunu düşünüyoruz. Bunu her zaman yüksek sesle söylüyoruz. Bunun her zaman çabasını gösteriyoruz. Ama henüz ürününü almış değiliz. Bu konudaki çabalarımızda ısrarlı olacağız ve bunun ürününü elde etmekte olacağız.

Bizim dışımızdaki devrimci örgütlerin kendi aralarındaki ilişkiye gelince... Onlar için de pek iyi ilişkiler içerisinde oldukları söylenemez. Belki bu konuda, bir eylem birliği, ikinci bir eylem birliği, programlı bir eylem birliği olmasa dahi bulduğumuz alanda diğer devrimci örgütlerle mümkün olduğunca iyi geçinmeye, onlarla dost olmaya, onların dostluğunu kazanmaya, onların eninde sonunda dostları olduğumuzu her şeyden önce pratiğimizle göstermeye çalışıyoruz. Şu ana kadar, diğer devrimci örgütlerle aramızda şiddetle varan bir sorun olmamıştır. Hatta yüksek düzeyde rencide edici tartışmalarımız bile olmamıştır. Aksine örneğin bu yıl ilk kez kırsal alanda faaliyet yürütme kararı almış bulunan TKP/ ML Hareketi'nin M-18 gerillalarının istemler üzerine onları bir süre kendi faaliyet birliklerimiz içerisinde dolaştırmak, onlara araziyi tanıtmak, onları halkla tanıştırmak, onları mücadeleye şekillendirmek, mücadele ruhunu kazanmalarını sağlamak için elimizden geleni yaptık. Bu süre bu arkadaşlarla yoldaşlık ilişkilerine varan bir arkadaşlık ve samimiyet düzeyinde birliğimiz oldu. Bundan böyle de silahlı mücadele çizgisinde karar alacak olan ve samimi olarak iktidarı almaya çalışan her gruba veya her örgüte kendi tecrübelerimizi aktarmaya, kendi imkanlarımızı sunmaya, onları halkla kucaklamaya hazırız. Çünkü biz şuna inanıyoruz ki, eninde sonunda bu tür birlikler daha yüksek birliklerin, daha büyük birliklerin ön adımlarıdır. Gerçekten güven, pratik içerisinde, özellikle savaş pratiği içerisinde sağlanabilir. Yani masa başında iyi laflar yapmakla, iyi sözler söylemekle, büyük temennilerde bulunmakla en küçük birlikler dahi gerçekleşmez. Ama büyük birlikler tek bir söz söylemeksizin de pratik içinde kazanılabilir. Biz buna inanıyoruz ve yapıyoruz. Çünkü parti programımız bunu emrediyor. Çünkü devrimin müttetiklerinden anladığımız şey budur. Devrimci sınıf ve tabakaların tahlilinden anladığımız şey budur. Biz bunu

yapacağız.

PKK'nın durumunu, sektör yaklaşımını ve zor kullanma eğilimlerini biz de, Dersim halkı da, diğer devrimci örgütler de biliyor. Yer yer diğer örgütlere karşı sektör yaklaşımları var. Geçen yıl 4 tarafımızın PKK tarafından katledilmesine malolan bir mücadeleye girdik. Ama buna rağmen PKK'ya şiddet kullanmadık. Bugün de söylüyoruz. Biz, devrimci gördüğümüz örgütlere karşı asla silah kullanmayız. Örneğin, TDKP örgütünün propaganda faaliyeti sürdüren bir biriminde yönelimi olmuştur. Bu yönelimden sonra ilişkilerinin pek iyi olduğu söylenemez. Bunun dışında tasfiyecilik için de, teorik olarak olmasa da pratikte PKK düzeyinde yaklaşımları var. Devrimci Sol'la bir sürüşmesinin olduğunu biliyoruz. Hatta sol sektör şeflerinden birinin, "Ne duruyorsunuz? Alın silahları, çatışalım" dediği olmuştur. Tabii Devrimci Sol'un da yaklaşımlarının iyi olduğu söylenemez. Gerek halka karşı, gerek diğer örgütlere karşı yaklaşımı iyi değildir. Çünkü öz olarak Devrimci Sol da, PKK'nın halka yaklaşım yöntemlerinin aynısını sahiptir, yalnızca biraz güç dengelerinin gerektirdiği durumu var. Yani, Dersim'de bu politikaları yürütmek yeterli kadar güç sahibi olmadıkları için uyguluyor. Örneğin Devrimci Sol'un vergilendirme, "Bu bölge bizim, girmeyeceksiniz", işte son cezalandırmalar, PKK'dan pek de aşağı kalır yanı olmadığını, yani güçlü bir askeri örgütlenme kurması halinde PKK'nın yaptıklarının aynısını yapacaklarını göstermektedir.

Genel olarak durum bu. Eylem birliklerinin olmaması, eylem birliği yapma samimiyetleri olmadığını gösteriyor. Ama koşullar dayatacaktır. Örneğin son günlerde devletin Dersim'e yüklenmiş olması, böyle bir eylem birliğini zorunlu kıyor, zorunlu kılacaktır. Her zaman doğrular ifade edildiği zaman, dile getirildiği zaman hayat bulmayabilir. Ama hayatın kendisi, doğruları öğreticidir. Bugün de olan budur. Bu süreç halinde birçok devrimci örgüte, devrimci dayanışmanın gerekliliğini ve zorunluluğunu öğretecektir. Bölgede yaşayanlarla ilgili, devrimci-demokrat kamuoyundan, bölge dışındaki devrimci güçlerden beklentileriniz nelerdir? Sizce, onlara ne tür görevler düşüyor?

- Beklentimiz her şeyden önce, P.miz önderliğinde gelişen halk savaşına, devrimden çıkarılan, ülkenin bağımsızlığı isteyen, özgür bir birey olarak yaşamak isteyen, kendi geleceğini yaratmak isteyen, kendinden sonraki kuşaklara iyi bir miras bırakmak isteyen herkesin katılımını isteriz. Çünkü, 75 yıllık TC tarihi, bu ülkede en küçük hakları almanın bile can bedeli olduğunu göstermiştir. Özellikle 12 Eylül sonrası, yitirilen binlerce can, dağ başlarında, sokak ortasında, hapishanelerde katledilen binlerce insanın pratiği, kendi hayatlarını ifade etme pratiği bunu gösteriyor. En ufak demokratik hakların bile can bedeli olduğu bir ülkede devrim yapmanın daha büyük bedel-

ler istediğini herkesin bilmesi gerekiyor. Bu bedel yüksek bir bedeldir. Yani can bedelidir, insanın bilinçli olarak kendi hayatını ortaya koymasındır. Bu ülkede kendi emeğiyle geçinen işçisi, köylüsü, aydını olsun, maddi durumu çok iyi olduğu halde, geçişi, bilime inanan insanlarımız olsun her birimizin yapması gereken şudur: Kendi geleceğimize bugün yaşadığımız baskıyı aktarmak istemiyorsak, yapmamız gereken şey P.mizin önderliğinde sürdürülen savaşa katılmaktır. Bu öncelikli beklentimizdir. Ama, biz halkımızın bir anda ayaklanma yapıp, devrim yapacağını beklemiyoruz. Diyalektiğin kaydedildiği doğal gelişme içerisinde, katliamların, katılmayı düşünenlerin, bir an önce, zaman geçirmeden katılmalarını istiyoruz.

Bunun yanı sıra, özellikle işçi sınıfına büyük görevlerin düştüğüne inanıyoruz. Çünkü özellikle T. Kürdistanı'nda son 3-5 yıldır yaşanan büyük göçün, şehirlerde alibiğine bir birikim yarattığını görüyoruz. Bu, gerçekten, üretime seferber edilmiş bir birikim değeridir, yaşama koşulları güvence altına alınmış bir birikim değidir. Şehirler, işsizlerin güçsüzlerin olduğu mekanlar haline gelmiştir. Şehirde, öteden beri yaşayanların iş gücünün % 70'i, 80'i şu anda atıl durumdadır. Bu nereye kadar gider? Bir yere kadar gider. Ondan sonra insanlar, kuru ekmeğe bulamayacaklardır, yani aç yaşamaya da illahatle mecburlar, artık yeter diyeceklerdir. Bu noktayı beklemeye yerine, bu noktayı görmek gerekir. Biz bunu söylüyoruz. Yani bir gün iş bulurum, bir gün kamıyı doyuracak kadar ücret alırım, bir gün benimde bir evim olur gibi umutlar beslemesinler. Bu çelişki genel bir çelişkidir, emekle sermaye çelişkisidir. Bu çelişkinin içininin, köylünün, halkın lehine değişmesi, DHD yolundan geçer. DHD'nin yöntemi, yolu, kendini ortaya koyuş tarzı, zaferi getiriş tarzı bizim dışımızdaki ülkelerin tecrübelerinin de doğruladığı gibi Halk Savaşı yoludur. Tepeden turnaga silahlanmış bir devlet mekanizması karşısında, bir ordu karşısında, şiddet mekanizması karşısında eli boş, çaresiz beklemenin devrimi geciktireceğini herkesin bilmesi gerekir. Mutluluk, beklemekle elde edilemez. Bu da bilinmelidir. Düzenin mekanize, silahlı, terör güçleri hergün bir insanın kanını doktükçe daha zalimleşiyor, daha pervasızlaşıyor, daha fazla kana ihtiyaç duyuyor. Bunun görülmesi gerekir. Yani bunlar devrim olmaksızın ehliştirilemezler, çünkü devlet tüm mekanizmasıyla, özellikle silahlı güçleriyle insanlık dışına çıkmış bir hattadır. Parlamantosu bulunan, demokratik kurumları bulunan bir devlet gibi görünüyorsa da, devlet, gerçekte bir kontrgerrilla devletidir. Bunun görülmesi lazımdır.

Hiçkimsenin, kendini boş hayallerle avutma hakkı yoktur. Bazı insanlar "Bedenimi ve kişiliğimi istediğim gibi şekillendiririm. İster pasif olurum, ister duyarsız olurum, ister kör, ister sağır olurum" diye düşünebilir. Ama insan olarak, hiçkimsenin bu ka-

dar duyarsız olma hakkı yoktur. Bu sorumluluktur, tarihe karşı sorumluluktur, kendi geleceğine, kendi evladına karşı torununa karşı, insanlığa karşı bir sorumluluktur. Bu yüksek bir tarihi bilinçle, mücadeleyle, zulme karşı, haksızlığa karşı verilen mücadeleyle aşılabılır. Nihayet bu zulüm ve baskı, devlet açısından da meşru olarak görülemez. Yani hiçbir zaman, hiçbir dönem, hiçbir tarihi süreçte bir insanın, bir insan grubunun ezilmesi, bir başka insan, insan grubu veya devletin hakkı olarak görülmemelidir. Bu tür durumlarda mücadele gerekir. Şimdiki gibi. Bunu sürece bırakmak yerine, bugün başlamış ve giderek gelişmekte olan bir mücadeleye katılmak gerekir. Ve özgür topraklarda kendi iktidarımızı yeşerteceğiz. Ve diğer alanlara fıskıracağız. Herkesi bu geleceğe çağırıyoruz. Yani bugünkü ilerleyen tarihte, bugünkü mücadelenin hedeflerine ve kazanmayı düşündüğü geleceğe çağırıyoruz.

Devrim genel düzeyde kavranması ve bilinmesi gereken, buna uygun hareket tarzı konulması gereken bir hareket tarzını gerektirir. Bölgemizin özelinde ise beklentimiz şudur. Bugün T. Kürdistanı'nda zulüm, soykırım, müthiş bir asimilasyon, arazi, ev, orman yakmalar, katliamlar yaşanıyor. İnsanlar bir hayvan sürüsü gibi, devlet tarafından bir noktadan bir noktaya sürükleniyor. Devlet, evini, arazisini, işyerini yaktığı insanlara "Gelin burada konaklayın, burada kendi yaşamınızı sürdürün" diyor. "Nasıl yaşarsan yaşa" diyor. Bu nereye kadar sürecektir? Bu, TC'nin batısındaki sınıra kadar dayanacaktır. Yani mücadelenin gelişmesine paralel olarak dayanacaktır. Gerilla, Orta Anadolu'ya yayıldıkaça, yani Güneydoğu Anadolu'nun sınırlarını zorladıkça, İç Anadolu'da bunları vuracaktır, Toros'larda bunları vuracaktır, Akdeniz'de vuracaktır, Ege'de, Trakya'da vuracaktır. Sorumlu davranan her insanın kavraması gereken şudur. "Bulduğum bu bölgede, bu sorunlar vardır. Dolayısıyla insanların soykırımı yaktırılması, evlerinin yakılması vb. beni ilgilendirmez" diye düşünmemelidir. Geçmişte, 2 yıl öncesinde Dersim halkı da bunu düşünüyordu. Dersim halkı, özellikle Güneydoğu Anadolu'da yapılan kıyımlara yeterli kadar bir duyarlılık, sorumluluk gösteremedi, tepki gösteremedi. Fakat bugün, işte Dersim'in çeşitli bölgeleri duman altındadır. Bunlar yakılan ev ve hayvanların, ormanın dumanı. Ve birçok insan çocuk- çocuğuyla, ihtiyarıyla, genciyle yanıp ağılayarak buna tepki gösteriyor.

Bu tepki böyle olmamalıdır. Bu tepki direniş olmalıdır. Evini kaybettiren, arazisini kaybettiren, üzerinde yatacak yatağını bile kaybettiren koşullarda senin hiçbir şeyin kalmamıştır. Özgürlüğü elde etmektense başka, zulme karşı mücadeleden başka çare kalmamıştır. Yıllardır biz bunu anlattık, hala da bunu anlatıyoruz. Yıllarca anlattığımızı ürtünül olarak orta halli bir baskıya ve şiddete karşı çıkmaya oldu. Ama bugün şuna inanıyoruz ki, halk kendi tecrübeleriyle şunu öğrenecektir. Eli silah tutan her insan, savaşmalıdır.

Ankara'daki, Karadeniz'deki, diğer bölgelerdeki işçi, emekçi bu çığıllıkları duy-mak zorundadır. Burada yükselen dumana sesiz kalmırsanız, gelecekte kendi evleri yakıldıkları zaman, kendi yurtlarından da bu dumandılar yükselip çığıllık attıkları zaman, buradaki insanlar duyarsız kalacaklardır. Herkes duyarlı olmak ve örgütlü bir biçimde tepki koymalıdır.

Sonuç olarak, baskının ve zulmün yoğunlaştığı, P. miz de dahil olmak üzere diğer devrimci örgütlerin rolünü oynayamadığı ortaya çıktı. Gerçek, bizim aleyhimize olsa da ifade edilebilir. Çünkü gerçeği ifade edersek, o gerçeğin içinde saklı bulunan zorunluluğun anahtarını bulabilir ve o gerçeği değiştirebiliriz. Bütün bu olup bitenler geçicidir. Özellikle P.miz açısından geçicidir. Bir büyük komünist özlü bir sözünü aktaracağım. "Herkesin bir kazanma sırası vardır" diyor. Bizim de bir kazanma sıramız vardır. Şimdi biz de kazanma sırasının peşindeyiz. Bu kazanma sırasının kabza ve tetiğine yapışmış durumdayız.

Biliyoruz ki ne iyi gibi görünen durum tamamen iyiden, ne kötü gibi görünen durum tamamen kötüdür. Her şey kendi karşısına döner. Kötü durum iyi bir duruma dönüşecektir. İyi bir kötü durum yepyeni bir iyi duruma dönüşecektir. Bugünkü kötü durum iyi bir duruma dönüşecektir. Erken olması, daha iyi olması halkın kendi tarihi sorumluluğunun bilincine varıp, böylece hareket etmesine bağlıdır.

ABD, Körfez'deki üstünlüğünü kaptırıyor

Dış Haberler Servisi- Bağdat yönetiminin resmi yayın organı el Cumhuriyeti'de, 4 ekim günü yayımlanan bir makale, olacaklara dair ilk sinyali verdi. Yazıda, şöyle deniliyordu: "BM Irak Özel Heyeti Başkanı Rolf Ekeus ve beraberindeki heyete güvenilmez." Makalenin, gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Salih el Muhtar tarafından kaleme alınması dikkat çekiciydi.

Söyle devam ediyordu el Muhtar: "Bağdat, silah depolarının yok edilmesinde BM heyetine yardımcı oldu. Daha önce Rolf Ekeus, buna karşılık BM yaptırımlarının yumuşatılacağı sözünü vermişti. Eğer siz Irak'a birşey sunmazsanız, karşılığında da bizden açık, dürüst ve ciddi bir işbirliğini göremezsiniz."

Tabii yazının, Ekeus Bağdat'a vardığından bir gün sonra yayımlanması bir rastlantı değildi.

Yazının yayımlanmasından 3 gün sonra, Irak, Kuveyt sınırına asker yığmaya başlamıştı bile. ABD, Irak ordusuna bağlı iki tümenin Kuveyt sınırına doğru hareketlenmesi üzerine, Bağdat'ı uyardı ve olası saldırıya sert bir dille bildirdi. Bağdat ise, "Devletimizin, ulusal sınırları içinde kendi ordumuzun hareketleri konusunda verecek hesabı yoktur" yanıtıyla karşılık verdi.

ARAYA GİRENLER VAR

10 ekimde ise, Irak, aniden Kuveyt sınırına yığıldığı askerleri geri çekme kararı aldı. Irak ordusu, neden böyle kısa bir sürede ve ani bir kararla geri çekiliyordu? Bu soruyu Irak Dışişleri Bakanı Muhammed Said el Saraf, Irak Resmi Haber Ajansı'na verdiği demeçte şöyle yanıtlıyordu: "Bazı ülkelerin ricası üzerine, birliklerimizin eğitimlerini tamamlamak amacıyla başka bölgelere gönderme kararı alındı. Bazı ülkeler, geçen günlerde, Cumhuriyet Muhafızları'nın Basra'da bulunması karşısında duydukları endişeleri Irak'a bildirdiler. Irak'a uygulanan ambargonun kaldırılmasını destekleyen bu ülkeler, Basra bölgesinde Irak askeri varlı-

Kuveyt'teki ABD üssü Doha ve basına demeç veren Albay Bob Smalser, ABD-Körfez'de Irak'la kapışmak istiyor. Çünkü Teksas'lı büyük petrol şirketleri petrol fiyatının düşmesini istemiyor

ğının, ABD için bahane teşkil edeceğini söylediler."

Kimdi bu "bazı ülkeler"? Rusya, Çin, İsrail, Ürdün, Almanya, İran, İspanya, Cezayir ve açıkça ifade etmese de Türkiye.

Rusya Dışişleri Bakanı Andrei Kozyrev, son krizin görüşmeler yoluyla çözüleceğini tekrarlıyordu.

Çin, krizin BM kararları doğrultusunda çözülebileceğini belirtiyordu.

Arap dünyasının düşmanı İsrail, Dışişleri Bakanı Şimon Peres aracılığıyla yeni gelişmelerin İsrail açısından fazla risk taşımadığını ifade ediyordu. Peres şöyle diyordu: "1994 yılının Saddam Hüseyin'i, 1990 yılının Saddam Hüseyin'i değil. Bağdat'ın eski füzeleri ve savaş kabiliyeti yok ve halkı çok acı çekti."

Ürdün ise, "Bir Arap ülkesi diğere silah çekmemelidir" diyerek

Irak'ın Kuveyt'e karşı güç kullanımına şiddetle karşı çıkıyordu. Oysa geçmişteki Filistinli katliamlarından Ürdün egemenleri de sorumluydu.

Bir yandan Almanya hükümeti, Irak'ın askerlerini geri çekmesini isterken, diğer yandan Alman Parlamentosu'nun Dış İlişkiler Komitesi Başkanı Hans Stercken, ABD'nin Bağdat'a yönelik sert tutumunu eleştiriyordu. Stercken, "Washington'un Irak'a uygulanan ambargonun kaldırılmamasında ısrar etmesinin sebebi siyasi değil ticaridir." diyerek Alman emperyalistlerinin ağırlığını hissettiriyordu.

İran, eski düşmanını unutmamıştı adeta. Tahran hükümeti, körfezdeki tüm Arap ülkelerini, Bağdat'a uygulanan ambargoyu kaldırmaya çağırıyordu.

İspanya Dışişleri Bakanı Javier

Solana, "Irak'ın tutumu, Güvenlik Konseyi'nin yaptırımları kaldırmaması için olumlu etki yapmadı" diyerek, "olumlu etki" için askerlerin çekilmesini öneriyordu.

Cezayir hükümeti ise "iki kardeş ülke" arasında yaşanabilecek çatışmanın, "bölge güvenliği ve istikrarı" açısından olumsuz olacağını ifade ediyordu.

TÜRKİYE TELAŞTA

TC Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal'ın tepkileri, egemen sınıfların telaşının bir ürünüydü. Basında çıkan "Kuveyt sınırında 70 bin kadar Irak askeri var!" yollu haberlere, "Nereden biliyorsunuz? Gidip saydınız mı?" türü çıkışmalarla tepki gösteren Soysal, Irak'ın restini görüyordu. Irak, bir süre önce, BM ambargosu kalkmadan Kerkük-Yumurtalık boru hattında bekleyen petrolün çıkarılmayacağını açıkça bildirmişti.

TC, uzun süredir, çürümekte olan boru hattını kurtarabilmek amacıyla Irak ve Güvenlik Konseyi'nin 4 üyesi arasında uzlaşıcı yol bulabilmek için yoğun çaba harcıyordu. ABD ise Türkiye'yi, bölge politikasında kaybetmemek için ambargoyu delen bazı uygulamalara "anlayış" gösteriyordu.

Irak'ın son hareketleriyle, boru hattı tehlikeye girmiş, TC telaşlanmıştı.

ALMANYA VE FRANSA ZORLUYOR

Kriz sırasında, Almanya açıkça ABD'ye meydan okudu: "Ambargoyu uzatmanızın amacı siyasi değil, ticari!" Diplomatik literatürde bu "ambargo kaldırılmalı" anlamına geliyordu. Alman emperyalistleri fazla konuşmak yerine kısa ve kesin konuşuldu.

Fransız emperyalistleri ise, olayı daha boyutlu ele aldı. Le Monde gazetesi, Saddam'a açıkça yol gösterecek; Fransa, Çin ve Rusya gibi ülkelerin Irak'a yardım etmek istediklerini, ancak Saddam'ın bir anda herşeyi bozduğunu yazdı. Le Figaro ise, başmakalesinde, ABD'nin ve Clinton'un bu saldırıyı koz olarak kullanacağını, zira Teksaslı petrol şirketlerinin petrol fiyatlarının düşeceği korkusuyla ambargonun devamını istediklerini vurguladı.

Sonucu görmek zor değil, çünkü 4 yıllık ambargodan sonra herkes petrole daha açık oynuyor. Durum böyle gösteriyor ki, ambargo ya resmi olarak veya fiili olarak kalkacak (ki fiili olarak ambargo tamamıyla işletilmiyordu). Almanya ve Fransa ise Körfez ağırlıklı olarak çıkarlar.

100 bin Berberi yürüdü

Dış Haberler Servisi- Berberi şarkıcı Lounes Matoub'un, radikal İslamcılar tarafından kaçırılması üzerine, 100 bin Berberi yürüdü. 2 ekim günü, Cezayir'in Tizi-Ouzou kentinde düzenlenen yürüyüşü, Berberi Kültürel Hareketi'nin (MCB) düzenlediği tahmin ediliyor. Berberiler, yürüyüş sırasında "Ya Matoub, Ya da Silah!" şeklinde sloganlar attılar ve eğer Matoub bırakılmazsa, silahlı mücadeleye girişeceklerini söylediler. Öte yandan eylemi gerçekleştiren, İslami Selamet Cephesi'ne (FIS) bağlı Silahlı İslami Grup (GIA) tarafından yapılan açıklamada "Mücahitler, Tanrı'nın düşmanı olan birini, Kabil bölgesinin sefahat ve ahlaksızlık simgelerinden birini kaçırdılar" dendi.

HAMAS vurdu

Dış Haberler Servisi- İsrail-Suriye barış görüşmelerinde arabuluculuk yapmak üzere Kudüs'te bulunan ABD Dışişleri Bakanı Christopher'ın kaldığı otele 500 metre uzaklıktaki caddede, iki kişi kalabalığı otomatik silahlarla taradı. Saldırı sonrası 3 kişi öldü, aralarında ABD'li bir görevlinin de bulunduğu 14 kişi yaralandı. Eylemi, HAMAS'ın silahlı kolu İzzeddin El Kasım grubu üstlendi. Örgüt bildirisinde, "İşgal altındaki topraklarda tek bir İsrail askeri kalmayana kadar saldırılarımızı sürdüreceğiz" denildi. Saldırının, 8 Ekim 1990'da, Kudüs'teki bir Yahudi tapınağının yanında öldürülen 18 Filistinliyi anmak amacıyla gerçekleştirildiği gelen haberler arasında.

Kore'nin "Büyük Lider'i

Dış Haberler Servisi- Kuzey Kore Dışişleri Bakan Yardımcısı Choi su Hon, eski Devlet Başkanı Kim İl Sung'un oğlu Kim Jong İl'i "Büyük Lider" ve "Büyük Komutan" olarak tanımladı. Choi, BM Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada, Kim Jong İl için "Sevgili liderimiz yoldaş Kim Jong İl, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin büyük lideri ve devrimci silahlı kuvvetlerin büyük komutanıdır." ifadelerini kullandı. Bir halk cumhuriyeti olmayan Kuzey Kore'de, egemen bürokrat sınıf, halka karşı kişi kültürünü oldukça sık kullanıyor.

Yeltsin karşıtı gösteri

Dış Haberler Servisi- 2 ekim günü Moskova'nın Oktyabrskaya Meydanı'nda toplanan binlerce insan, eski Rusya parlamento binası Beyaz Ev'in yakılmasını protesto ettiler. Beyaz Ev'in yakılmasının yıldönümünde gerçekleştirilen gösteride, orak-çekiçli bayraklar dikkat çekti. Bilindiği gibi, 21 Eylül 1993'te, yetkisi olmadığı halde bir karamameyle parlamentoyu fesheden Yeltsin; Başkan Yardımcısı Alexander Rutskoy ve Parlamento Başkanı Ruslan Hasbulatov'un direnişiyi karşılamıştı. Böylece Rusya'da iki egemen sınıf kligi arasındaki ilişkiler, uç boyuta tırmanmıştı. Rutskoy ve Hasbulatov'un parlamento binasındaki direnişileri ise, Yeltsin'e bağlı birliklerin tankla binayı yakmasıyla bastırılmıştı.

İncirlik Üssü'nün Türk "Komutan"ı Tuğgenç İncirlik, "Yakın bir zamanda, Dış Üssü ABD, İngiltere ve Fransa'ya ait 48 uçak var.

